A BIZOTTSÁG (EU) 2020/1408 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2020. október 6.)

az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból és a Tajvanról származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2019. augusztus 12-én az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) és Tajvanról (a továbbiakban együtt: érintett országok) származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek (a továbbiakban: vizsgált termék) Unióba érkező behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság azt követően indított vizsgálatot, hogy 2019. június 28-án az Európai Acélszövetség (a továbbiakban: Eurofer, panaszos) panaszt nyújtott be négy uniós gyártó nevében, amelyek együttesen a vizsgált termék teljes uniós termelését adják. A panaszban foglalt, az érintett országokból érkező dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Nyilvántartásba vétel

(3) A Bizottság az (EU) 2020/104 bizottsági végrehajtási rendelettel ([3]) nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be az érintett országokból származó és ott feladott vizsgált termék behozatalára. A behozatal nyilvántartásba vétele az (5) preambulumbekezdésben hivatkozott ideiglenes intézkedések hatálybalépésével megszűnt.

1.3. Ideiglenes intézkedések

(4) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban 2020. március 18-án megküldte a feleknek a javasolt vámok összefoglalását, valamint a dömpingkülönbözetek és az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez szükséges mérték részletes számítását. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy három munkanapon belül tegyenek észrevételeket a számítások pontosságával kapcsolatban. A Bizottság a kapott észrevételek figyelembevételével helyesbítette az egyik tajvani exportáló gyártóra vonatkozó számításokat. Az indonéz és a kínai exportáló gyártók által benyújtott észrevételek nem indokolták a számítások módosítását.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

([2]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból, Tajvanról és Indonéziából származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 269. I, 2019.8.12., 1. o.).

([3]) A Bizottság (EU) 2020/104 végrehajtási rendelete (2020. január 23.) a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és az Indonéziából származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről (HL L 19., 2020.1.24., 5. o.).

(5) A Bizottság 2020. április 8-án az (EU) 2020/508 bizottsági végrehajtási rendelet ([4]) (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) útján ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek Unióba érkező behozatalára.

(6) Az ideiglenes rendelet (27) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a dömping és a kár vizsgálata a 2018. július 1. és 2019. június 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak), a kár értékelése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata pedig a 2016. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.4. **Az eljárás további menete**

(7) Miután az érdekelt felek tájékoztatást kaptak azokról lényeges tényekről és szempontokról, amelyek megalapozták az ideiglenes dömpingellenes vám kivetését (a továbbiakban: az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása), a panaszos, az érintett termék egy felhasználója, az importőrök egy szervezete, két indonéz, három kínai és két tajvani exportáló gyártó, valamint a kínai és az indonéz kormány az ideiglenes rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőn belül írásbeli beadványban ismertette az ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatos álláspontját.

(8) A meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak a meghallgatásra. A panaszos meghallgatására 2020. május 5-én, a Walsin Lihwa Co. (a továbbiakban: Walsin) exportáló gyártó meghallgatására 2020. április 22-én került sor. A Bizottság 2020. május 19-én újabb tájékoztatást küldött az egyik uniós gyártó részére a vonatkozó egyedi irányár számításáról. Az újabb tájékoztatással kapcsolatban 2020. május 25-én érkeztek észrevételek.

(9) A Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vámot kíván kivetni az Indonéziából, Kínából és Tajvanról származó melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek Unióba érkező behozatalára (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatása). A Bizottság a felek számára egy meghatározott időszakot biztosított az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeik megtételére.

(10) Észrevételek a kínai és az indonéz kormánytól, két indonéz, két kínai és egy tajvani exportáló gyártótól, a panaszostól, valamint egy felhasználótól érkeztek. A panaszos két meghallgatásra kapott lehetőséget, az egyikre a Bizottság szervezeti egységeinél, a másikra 2020. augusztus 12-én, a meghallgatási tisztviselő jelenlétében. A meghallgatás nyomán a Bizottság újabb végső tájékoztatást küldött a panaszosnak az elemzés egy olyan eleméről, amely az uniós érdeknek az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti vizsgálatával összefüggésben az európai vállalkozások értékesítési láncait érő hatásokat érinti (lásd a 6.2.3.3. szakaszt). Emellett a kapott észrevételek figyelembevételével a Bizottság az alákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó számítások tekintetében újabb végső tájékoztatást küldött a Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd. (FSS) és a Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. (STSS) kínai exportáló gyártóknak. A Bizottság emellett a dömpingkülönbözet módosított számításáról szintén újabb végső tájékoztatást küldött az FSS-nek, miután elfogadta a vállalatnak a (143) preambulumbekezdésben említett állítását.

1.5. **Mintavétel**

(11) Mivel a mintavétellel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (9)–(19) preambulumbekezdését.

1.6. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(12) Mivel a vizsgálati időszakkal és a figyelembe vett időszakkal kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (26) preambulumbekezdését.

1.7. **Az érdekelt felek ideiglenes és végső tájékoztatásának teljessége**

(13) Az FSS kínai exportáló gyártó tájékoztatást kért az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó irányár megállapításához felhasznált értékesítési, általános és igazgatási költségek százalékos arányáról. Emellett az FSS, valamint az STSS exportáló gyártó tájékoztatást kért modellenkénti bontásban az uniós gyártók értékesítési volumenéről és értékesítési egységárairól, a kárt nem okozó árakról, valamint az alákínálás és az áron aluli értékesítés mértékéről,

([4]) A Bizottság (EU) 2020/508 végrehajtási rendelete (2020. április 7.) az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból és a Tajvanról származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 110., 2020.4.8., 3. o.).

arra hivatkozva, hogy ez a piacvédelmi vizsgálatok során megszokott gyakorlat. A Bizottság elutasította ezeket az igényeket, mivel a terméktípusok többségét a mintában szereplő gyártók közül egy vagy kettő állítja elő. Emiatt az értékesítési volumenek vagy árak terméktípusonkénti közlése bizalmas vállalati adatok felfedését eredményezné. Ami a mintában szereplő gyártók értékesítési, általános és igazgatási költségeit illeti, ezek az együttműködő uniós gyártók által szolgáltatott és a Bizottság által ellenőrzött adatok természetüknél fogva bizalmasak, így az alaprendelet 19. cikkére való tekintettel nem fedhetők fel.

(14) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az FSS és az STSS kínai exportáló gyártók ismét az alákínálás és az áron aluli értékesítés számításának részletesebb bemutatását kérték, ezen belül terméktípusonkénti adatokat kértek az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumeneiről és értékesítési árairól, valamint az alákínálás és az áron aluli értékesítés mértékéről. A más felek által benyújtott bizalmas adatok védelme iránti igény szabta keretek között a Bizottság indexek, illetve értéktartományok formájában újabb tájékoztatással szolgált a kérdéses két fél számára. Ezt követően további észrevétel nem érkezett.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. A termékkört érintő állítások

(15) Az érdekelt felek ideiglenes és végső tájékoztatását követően a felhasználók egyike, a Marcegaglia Specialities S.p.A. (a továbbiakban: Marcegaglia) megismételte az ideiglenes rendelet (39) preambulumbekezdésében említett állítását, amely szerint a fekete tekercseket ki kell zárni a vizsgálat köréből. A Marcegaglia emlékeztetett a felületi érdesség és a felületi kiképzés különbségeire, valamint a fekete és a fehér tekercsek eltérő esztétikai megjelenésére. Az ideiglenes rendelet (44) preambulumbekezdésének utolsó mondatát illetően, a helyettesíthetőség vonatkozásában a Marcegaglia azzal érvelt, hogy lényeges ipari alkalmazások esetében a fekete tekercsek nem helyettesíthetik a fehér tekercseket. A Marcegaglia hozzátette, hogy a fekete tekercsek nem teljesítik a fehér tekercsek nagy nyomással szembeni ellenálló képességére és fokozott korrózióállóságára vonatkozó követelményeket.

(16) Ezenkívül a Marcegaglia azt állította, hogy az ideiglenes rendelet (44) preambulumbekezdésében említett kijátszási kockázat nem tűnik valószerűnek, mivel a fekete és a fehér tekercsek eltérő vevőkategóriát céloznak meg, így egymásnak nem közvetlen versenytársai, ugyanakkor könnyen megkülönböztethetők egymástól, a Bizottság pedig a kijátszás kockázatát úgy is megelőzheti, ha egyedi TARIC-kódokat rendel a két termékkódhoz.

(17) A Marcegaglia az ideiglenes rendelet (45) preambulumbekezdése kapcsán azt kérte, hogy a Bizottság adjon tájékoztatást arról, hogy az uniós gazdasági ágazat milyen volumenben értékesít fekete tekercset a Marcegaglia mellett más vevőknek. A Bizottság nem rendelkezik az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozóan terméktípusok szerint bontott adatokkal; ilyen adatai csak a mintában szereplő gyártókról vannak. Mindazonáltal a terméktípusonkénti értékesítési adatok az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdése értelmében természetüknél fogva bizalmasak, ezért nem fedhetők fel.

(18) Ugyanezzel összefüggésben a két indonéz exportőr, az ITSS és a GCNS szerint a Bizottság az uniós gazdasági ágazatnak a fekete tekercsekre vonatkozó haszonkulcsát csak egy külön kárkülönbözet-számításban használhatná fel, tekintve, hogy az indonéz export szinte kizárólag fekete tekercsekből állt, amelyek haszonkulcsa alacsonyabb volt, mivel a fekete tekercs félkész termék.

(19) A fenti állításokat illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a vizsgált terméket az eljárás megindításáról szóló értesítés 2. szakasza határozta meg, a panaszban foglalt definíció alapján. A panaszos meghatározta azokat az érintett gazdaság ágazat által gyártott és értékesített termékeket, amelyeknek az érintett országokból érkező dömpingelt behozatala kárt okozott.

(20) Ami a fekete tekercsek kizárásával kapcsolatos felvetéseket illeti, a Bizottság az ideiglenes rendelet (44)–(46) preambulumbekezdésében kifejtette, hogy a kizárás miért nem indokolt.

(21) Az ideiglenes rendeletben foglalt érvelés alapján a vizsgálati időszak alatt a fekete tekercsek szabadpiaci értékesítése a teljes szabadpiaci értékesítés mintegy [20–30] %-át ([5]) tette ki. Emellett a fekete tekercseknek a vizsgálat köréből való kizárása veszélyeztetné az uniós gazdasági ágazat teljes „zöld", körforgásos üzleti modelljét, amely szerint az érintett termék előállítása rozsdamentesacél-hulladékból történik értékesítés, valamint továbbfeldolgozott termékekben történő felhasználás céljából. Sőt, ezek a körülmények valószínűleg alapvetően rontanák az uniós gazdasági ágazat képességét a rozsdamentesacél fehér tekercsek és továbbfeldolgozott termékek gazdaságos gyártására, mivel az

([5]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

Unióban a fehér tekercset egyre nagyobb mértékben állítanák elő olyan dömpingelt fekete tekercsből, amelyet az érintett országokban kevésbé környezetbarát módszerrel gyártanak. A dömpingelt behozatal gyors bővülésével e tendencia eredményeként az uniós gazdasági ágazat közép- és hosszú távon fontos gyártósorok bezárására kényszerülne. E súlyos következmények nem korlátozódnának a fekete tekercsek rozsdamentesacél-hulladékból történő előállítására, mivel a fehér tekercsek és a továbbfeldolgozott termékek felhasználóinak megmaradna az a lehetősége, hogy ezeket a termékeket jelentős dömpingelt tartalommal szerezzék be. Ezért a fekete tekercsek kizárása esetén drámai mértékben romlanának a tisztességes verseny feltételei a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek uniós piacán, az uniós gazdasági ágazat kárára.

(22) Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy piacvédelmi vizsgálatai során következetesen azt az eljárási gyakorlatot alkalmazza, hogy a vizsgált terméket modellekre és típusokra osztja termékkódok (TK) szerint, ami lehetővé teszi a tisztességes összehasonlítást a dömping és a kár megállapításakor. A kapott termékkódok alapján általában különböző méretű és tulajdonságú modellek különböztethetők meg, azonban ezek mindegyike a vizsgált termékkör része. Ennek megfelelően a jelen ügyben a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek felületi kiképzését a termékkód utolsó előtti karaktere jelöli (B – fekete, W – fehér). Az alákínálás, az áron aluli értékesítés és a dömping megállapítását illetően az eljárás biztosítja a tisztességes összehasonlítást, mivel nem hasonlítja egymáshoz a fekete és a fehér tekercseket.

(23) Végül a Bizottság megállapította, hogy az uniós gyártók és az érintett országokban működő exportáló gyártók egyaránt vertikálisan integrált üzleti modellel rendelkeznek, amely a fekete és a fehér tekercsek gyártását is magában foglalja. Minden ilyen gyártó választhat, hogy a szabadpiacon fekete vagy fehér tekercset értékesít.

(24) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Marcegaglia megismételte azt a kérését, hogy a Bizottság adjon tájékoztatást az uniós gyártók vevőinek számáról, valamint az uniós gazdasági ágazat által a Marcegaglia mellett más újrahengerlő üzemeknek 2018-ban és a vizsgálati időszakban értékesített fekete tekercsek mennyiségéről. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy ezek az információk természetüknél fogva bizalmasak. A Bizottság ennek ellenére érdemi összefoglalást adhatott, amely szerint a vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő [1–2] uniós gyártó [2–4] vevőnek [150 000–180 000] ([6]) tonna fekete tekercset értékesített.

(25) A Marcegaglia további állítása szerint a vizsgálat megerősítette, hogy a fekete tekercseknek a Marcegaglia kivételével nincs uniós szabadpiaca, és a vállalat bírálta a Bizottságot azért, mert e döntő körülményből nem von le következtetést. A bírálat nem bizonyult megalapozottnak. Az, hogy a Marcegaglia a fekete tekercsek legfontosabb felhasználója az uniós piacon, nem indokolja sem a fekete tekercsekkel kapcsolatos különleges eljárást, sem kizárásukat az érintett termékkörből.

(26) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Marcegaglia emellett a (21) preambulumbekezdésre hivatkozva azzal érvelt, hogy az általa importált fekete tekercseket kizárólag nyersanyagként használja fel továbbfeldolgozott termékek (rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek, rozsdamentes acélból készült csövek) előállításához. A vállalat a fekete tekercsekből nem állít elő az uniós szabadpiacon értékesítendő fehér tekercset. A fentiekre tekintettel azt állította, hogy nemigen tekinthető relevánsnak az a Bizottság által kifejtett szempont, hogy ha az intézkedések hatálya nem terjedne ki a fekete tekercsekre, akkor az Unióban a fehér tekercseket egyre nagyobb mértékben állítanák elő olyan dömpingelt fekete tekercsből, amelyet az érintett országokban kevésbé környezetbarát módszerrel gyártanak.

(27) A Bizottság kénytelen volt elutasítani az állítást. Ha a fekete tekercsek nem lennének vámkötelesek, az uniós gyártókat valószínűleg – legalábbis közvetetten – hátrány érné az értékesítési piacon, ahol a Marcegaglia a versenytársuk. Ebben az esetben várhatóan a lágyítás és pácolás (a fekete tekercsek fehér tekerccsé alakításához szükséges folyamat) uniós kapacitása is bővülne úgy, hogy a fehér tekercs elsődlegesen olcsó importált fekete tekercsből készülne, emiatt viszont kár érné az uniós gazdasági ágazatot, amely jelentős erőforrásokat fordított a teljes körű integrációra. Ha az uniós gazdasági ágazat e tekintetben nem marad versenyképes, akkor arra kényszerül, hogy az olcsó és dömpingelt behozatalra támaszkodjon, és feladja integrált és környezetbarátabb üzleti modelljét.

(28) A Bizottság ezért elutasítja az arra irányuló igényeket, hogy a fekete tekercseket zárja ki a vizsgálat köréből.

(29) Több érdekelt fél is megfogalmazta azt az igényt, hogy a vizsgálat köréből ki kell zárni az 1 800 mm-nél szélesebb tekercseket. Az emellett érvelő érdekeltek szerint a szélesség kihat a termék tulajdonságaira, például a nyomással szembeni ellenálló képességére.

(30) Az ideiglenes rendelet (47) és (48) preambulumbekezdésében kifejtett okokból a Bizottság elutasítja ezeket az igényeket.

([6]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

2.2. **Következtetés**

(31) Mivel a termékkörrel kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság a (19)–(30) preambulumbekezdésnek megfelelően megerősítette az ideiglenes rendelet (39)–(46) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

3. DÖMPING

3.1. Indonézia

(32) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Bizottsághoz észrevétel érkezett a PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (a továbbiakban: GCNS) és a PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel (a továbbiakban: ITSS) indonéz exportáló gyártóktól, valamint panaszosként az Eurofertől (a továbbiakban: 2020. május 4-i beadvány) az indonéz exportáló gyártókra vonatkozó, dömpinget érintő ténymegállapításokkal kapcsolatban. Az Eurofer ezenkívül 2020. február 7-én észrevételeket nyújtott be az indonéz exportáló gyártókra vonatkozó dömpingszámításokkal kapcsolatban (a továbbiakban: 2020. február 7-i beadvány), amelyekre a vizsgálat időzítése miatt az ideiglenes rendelet nem tudott reagálni.

(33) A (32) preambulumbekezdésben említett beadványokban tett valamennyi észrevételre ez a rendelet reagál.

3.1.1. *Exportáló gyártók*

(34) Mivel az indonéz exportáló gyártók, valamint a velük kapcsolatban álló, az Indonéziai Morowali Ipari Parkban (IMIP) letelepedett beszállítók leírására vonatkozóan nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (50)–(51) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

3.1.2. *Az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása*

(35) Az alaprendelet 18. cikkének részletes indokolását az ideiglenes rendelet (52)–(63) preambulumbekezdése tartalmazta.

(36) 2020. február 7-i beadványában az Eurofer azzal érvelt, hogy az indonéz exportáló gyártók által benyújtott valamennyi információt figyelmen kívül kell hagyni, mivel azok a velük kapcsolatban álló vállalatokra vonatkozó átfogó tájékoztatás, valamint az érintett termék gyártásában és értékesítésében vagy a gyártási folyamatban felhasznált nyersanyagok szállításában közreműködő, az exportáló gyártókkal kapcsolatban állóként megjelölt vállalatok közreműködése hiányában nem tekinthetők megbízhatónak.

(37) Ezenkívül az Eurofer azt állította, hogy a Bizottság részéről nem helyénvaló az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdésének alkalmazása. Ennek kapcsán a panaszos az Európai Közösségek Bírósága ([7]), valamint a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Fellebbezési Testületének ([8]) korábbi joggyakorlatára hivatkozott.

(38) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az exportáló gyártók jelentős erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy elegendő információt nyújtsanak a beszállítói és vevőkapcsolataikról. Ennek ellenére végső tulajdonosuk döntései, valamint egyes velük kapcsolatban álló vevőkben birtokolt kisebbségi részesedésük miatt ez irányú erőfeszítéseik csak részben voltak eredményesek. A Bizottság ellenőrizte, hogy az exportáló gyártók valóban kapcsolatban állnak azokkal a beszállítókkal és vevőkkel, amelyeket velük kapcsolatban állóként jelöltek meg. A függetlenként megjelölt beszállítókhoz és vevőkhöz fűződő viszonnyal kapcsolatos bizonytalanságot a dömpingkülönbözet számítása is tükrözte azáltal, hogy az exportáló gyártók által közölt információkat a Bizottság indokolt esetben kiigazította, vagy elutasította és a rendelkezésre álló tényekkel helyettesítette.

3.1.3. *Rendes érték*

(39) A rendes érték számítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (64)–(85) preambulumbekezdése tartalmazta.

([7]) A Törvényszék által a T-633/11. sz., Guangdong Kito Ceramics és mások kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2014. május 22-én hozott ítélet, és különösen annak 100. és 111. pontja.

([8]) A Fellebbezési Testület jelentése: Egyesült Államok – Egyes Japánból származó melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések. WT/DS184/AB/R, különösen a 102. pont.

(40) 2020. február 7-i beadványában az Eurofer arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottságnak figyelmen kívül kellett volna hagynia a nikkelérc indonéz exportáló gyártók által közölt beszerzési árát. Érvelése szerint ez azért lett volna indokolt, mert az exportáló gyártók nem bocsátották a Bizottság rendelkezésére az annak értékeléséhez szükséges elemeket, hogy a nikkelérc beszerzése szokásos piaci áron történt-e. Az Eurofer emellett javasolta, hogy a Bizottság rendelkezésre álló tényként az összehasonlítható fülöp-szigeteki nikkelérc panaszos által megadott árát, vagy a nikkel London Metal Exchange (LME) által jegyzett árát használja fel.

(41) Az ideiglenes rendelet (52)–(54), (60), (68), (80) és (82)–(85) preambulumbekezdésben kifejtett módon a Bizottság valóban a rendelkezésre álló tényeket használta fel az exportáló gyártók által a nikkelércért fizetett ár tekintetében. Ennek ellenére a jelen ügyben a Bizottság a beszállítói kapcsolatot leszámítva a legtöbb vonatkozásukban megbízhatónak ítélte ezeket az árakat. Ezért a nikkelérc szokásos piaci árának megállapításakor a Bizottság az exportáló gyártók által közölt információkat használta fel rendelkezésre álló tényként úgy, hogy a legmagasabb árú beszerzési ügyleteket vette figyelembe, amelyeknél a legkevésbé tartotta valószínűnek az esetleges beszállítói kapcsolat hatását. Az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított módon a Bizottság elsődlegesen a vizsgált fél nyilvántartásain alapuló költségeket veszi figyelembe, ha ezek rendelkezésre állnak, amennyiben a nyilvántartások megfelelően tükrözik a vizsgált termék előállításával és értékesítésével összefüggő költségeket. A Bizottság ezért elutasította az Eurofer állítását.

(42) 2020. május 4-i beadványában az Eurofer azzal érvelt, hogy a Bizottság nem igazította ki a nikkelérc költségeit az alaprendelet 2. cikkének (3) és (5) bekezdése alapján annak ellenére, hogy az ideiglenes rendelet (342) preambulumbekezdésében ismertetett módon megállapította, hogy Indonézia több mechanizmus útján is torzította a nikkelérc árát. Állításának alátámasztására az Eurofer a Bizottság korábbi gyakorlatára ([9]), valamint a WTO joggyakorlatára ([10]) hivatkozott.

(43) A (41) preambulumbekezdésben kifejtett módon a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) és (5) bekezdése szerint a szokásos piaci beszerzési ár megállapításával helyettesítette a nikkelérc árát, mivel azt befolyásolta az exportáló gyártók és beszállítóik kapcsolata. Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy az ideiglenes rendelet és e rendelet 6. szakaszában ismertetett módon az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerint külön kérdésként kezelte az indonéz kormány beavatkozásainak hatását.

(44) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eurofer ismét arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottságnak a nikkelérc költségeinek kiigazításával ellensúlyoznia kellett volna a kormányzat által előidézett torzulásokat. Az Eurofer egyrészt fenntartotta, hogy a nikkelérc költségeinek a (41) és (43) preambulumbekezdésben ismertetett helyettesítésére nem az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése, hanem az alaprendelet 18. cikke alapján került sor. Másrészt előadta, hogy a Bizottság a kormányzat által előidézett torzulással érintett költségeket az Unió WTO-tagságból eredő kötelezettségeivel összefüggésben is jogosult az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése alapján helyettesíteni. Ennek alátámasztására az Eurofer azzal érvelt, hogy a WTO legutóbbi joggyakorlata ([11]) nem zárja ki, hogy a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.1.1. cikke alapján az exportáló gyártó költségeit a cikkben említett két esettől eltérő körülmények között is helyettesítsék.

(45) Ennek kapcsán a Bizottság először is emlékeztetni kíván arra, hogy a kapcsolatban álló beszállítóktól vásárolt nikkelérc költségeit valójában az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése alapján helyettesítette. Az alaprendelet 18. cikkét csak a szokásos piaci beszerzési ár megállapításához felhasznált módszer és ügyletek tekintetében alkalmazta, mivel az exportáló gyártók és beszállítóik kapcsolata nem minden esetben volt egyértelmű. Másodszor: az e rendelet 6. szakaszában kifejtett módon a Bizottság fenntartotta azt az álláspontját, hogy a jelen ügyben helyénvaló a dömpingellenes vámot a kárkülönbözet szintjén megállapítani, amennyiben az a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb. Ennek kapcsán a Bizottság rámutat, hogy az indonéz exportáló gyártókra vonatkozóan megállapított kárkülönbözet valóban alacsonyabb a dömpingkülönbözetek súlyozott átlagánál. Ennélfogva a nikkelérc költségeinek további növelése csak magasabb dömpingkülönbözetet eredményezne, így az intézkedések szintjére nem lenne hatással. Következésképpen a Bizottság megállapította, hogy az Eurofer (44) preambulumbekezdésben ismertetett állítása vitathatóvá vált.

([9]) A Bizottság (EU) 2019/576 végrehajtási rendelete (2019. április 10.) az Oroszországból, a Trinidad és Tobagóból, valamint az Amerikai Egyesült Államokból származó karbamid–ammónium-nitrát keverékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 100., 2019.4.11., 7. o.).

([10]) A Fellebbezési Testület jelentése: Ukrajna – Ammónium-nitrátra vonatkozó dömpingellenes intézkedések. WT/DS493/AB/R, különösen a 6.85. és a 6.105. pont.

([11]) A Fellebbezési Testület jelentése: Ukrajna – Ammónium-nitrátra vonatkozó dömpingellenes intézkedések. WT/DS493/AB/R, 6.105. pont.

(46) A nikkelérc szokásos piaci árának megállapításakor alkalmazott módszertan kapcsán az exportáló gyártók üdvözölték azt, hogy a Bizottság a vállalatok által közölt tényleges adatokat vette alapul. Ugyanakkor azzal érveltek, hogy a Bizottság aránytalan módszert alkalmazott, amely a nikkelérc szokásos piaci árára vonatkozóan eltúlzott mértéket állapított meg. Az exportáló gyártók azt emelték ki különösen, hogy a nikkelérc beszerzési ára a nikkeltartalom 0,01 százalékpontos eltérése esetén is jelentősen változik. Következésképpen az exportáló gyártók azt javasolták, hogy a Bizottság a költség kiigazításakor egy helyett két tizedesjegy pontossággal vegye figyelembe a nikkeltartalmat.

(47) A Bizottság megvizsgálta az állítást, és a GCNS – a vállalatcsoportban egyedüliként teljes körű – adatközlése alapján megállapította, hogy a nikkelérc beszerzési árában valóban megjelenik a nikkeltartalom 0,01 százalékpontos változása is. A Bizottság ezért elfogadta az állítást, és a nikkelérc szokásos piaci árát ennek megfelelően helyesbítette.

(48) Az exportáló gyártók azt állították továbbá, hogy a kapcsolatban álló beszállító, a PT Tsingshan Steel Indonesia (TSI) esetében a Bizottságnak a nikkelérc szokásos piaci beszerzési árát a nikkelérc független beszállítóitól eszközölt vásárlások alapján lett volna helyénvaló megállapítania.

(49) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a nikkelérc exportáló gyártók által közölt beszerzési árát a csoport globális struktúrájára vonatkozó érdemi információk hiányában utasította el. A Bizottság ugyanígy a TSI esetében sem tudta megállapítani, hogy a beszállítók közül melyek valóban függetlenek.

(50) Ennek ellenére a GCNS vonatkozásában számított szokásos piaci ár (46) és (47) preambulumbekezdésben kifejtett módosítását követően a Bizottság a TSI beszerzési árát is helyesbítette úgy, hogy a GCNS referenciaértékében érvényesítette a TSI és a GCNS által ténylegesen fizetett átlagárak arányát. Ez összhangban állt azokkal a technikai észrevételekkel is, amelyeket az exportáló gyártók tettek a nikkelérc TSI esetében figyelembe vett szokásos piaci beszerzési árának alternatív megállapítási módjával kapcsolatban.

(51) Ezenkívül az érdekelt felek észrevételeinek vizsgálata során a Bizottság megállapította, hogy az ideiglenes szakaszban a rendes érték kiszámításakor nem vett figyelembe az ITSS által közölt egyes előállítási költségeket.

(52) A hiányosság pótlását követően a hasonló termék ITSS általi belföldi értékesítése egyik esetben sem mutatott nyereséget. A Bizottság ezért a rendes értéket úgy képezte, hogy a következő tényezőket hozzáadta az ITSS által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) az GCNS-nél a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült SGA-költségek súlyozott átlaga; valamint

b) a GCNS-nek a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(53) Az ITSS-re vonatkozó rendes érték megállapítását illetően az Eurofer 2020. május 4-i beadványában azzal érvelt, hogy a csoport globális struktúrájával kapcsolatos átfogó ismeretek hiányában a Bizottság részéről nem volt helyénvaló következtetést megfogalmazni a független vevők részére végzett belföldi értékesítés reprezentativitásáról és jövedelmezőségéről.

(54) A Bizottság megjegyezte, hogy az ITSS-re vonatkozó rendes érték megállapításában végrehajtott, a (52) preambulumbekezdésben ismertetett helyesbítésekre tekintettel a korábbi következtetései, ennélfogva pedig az Eurofer észrevételei is vitathatóvá váltak.

(55) Az elfogadott igényekkel és a (39)–(50) preambulumbekezdésben ismertetett pontosításokkal összhangban a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (64)–(72) és (80)–(85) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit. A Bizottság az ideiglenes rendelet (73)–(79) preambulumbekezdésben ismertetett szempontokat érintő helyesbítéseket hajtott végre az ITSS-re vonatkozó rendes érték megállapításában, amelyeket a (51)–(54) preambulumbekezdés ismertet.

3.1.4. *Exportár*

(56) Az exportár kiszámításának részleteit az ideiglenes rendelet (86) és (87) preambulumbekezdése tartalmazta.

(57) 2020. február 7-i beadványában az Eurofer azzal érvelt, hogy nem helyénvaló, ha a Bizottság az indonéz exportáló gyártók fő uniós vevőjének importárait használja fel rendelkezésre álló tényként. A panaszos különösen azzal érvelt, hogy az exportáló gyártók irányítottan mellőzték az együttműködést, továbbá úgy manipulálták a rendelkezésre álló tényeket, hogy azok számukra kedvező megállapítást eredményezzenek a dömpingre vonatkozóan. Ez utóbbi állítását az Eurofer a szóban forgó vevő egymást követő beadványaival támasztotta alá. A panaszos ennek kapcsán rámutatott, hogy a vevő az Indonéziából érkező behozatalok részletes áradatait (2019. november 4-i t19.005668. sz. beadvány) csak azt követően nyújtotta be, hogy a Bizottság 2019. október 23-án másodszor is hiánypótlásra felhívó levelet küldött az indonéz exportáló gyártóknak (t19.005465). Ez alapján az Eurofer arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz exportáló gyártók kérték az uniós vevőt arra, hogy saját exportértékesítési jegyzékük helyett nyújtsa be az információkat.

(58) 2020. május 4-i beadványában a panaszos megismételte a (57) preambulumbekezdésben ismertetett állításait.

(59) Ennek kapcsán fontos tisztázni, hogy az uniós vevő a kezdetektől fogva együttműködött a vizsgálat során. 2019. október 18-án a Bizottság megkereste a vállalatot azzal kapcsolatban, hogy az hajlandó-e ügyletenként és terméktípusonként alábontott további információkat benyújtani az Indonéziából származó vizsgált termék behozataláról (t20.003960). A vállalat 2019. október 25-én benyújtotta a kért információkat (t19.005556). Az Eurofer által említett 2019. november 4-i beadványt az uniós vevő pontosítás céljából nyújtotta be a Bizottság kiegészítő információkérését követően.

(60) Ezenkívül a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az indonéz exportáló gyártók teljes jegyzéket adtak át az Unióba irányuló exportértékesítésükről. A Bizottság ennek alapján ellenőrizni tudta többek között az értékesítések terméktípusait, mennyiségét, értékét és rendeltetési helyét. Mivel azonban az exportértékesítésben közreműködő, a gyártókkal kapcsolatban álló harmadik országbeli kereskedők nem működtek együtt a vizsgálat során, a Bizottság az exportárat nem tudta az első független uniós vevőkkel szemben érvényesített viszonteladási áraik alapján megállapítani. A jelen ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a vizsgálat aktájában már rendelkezésre álló információkat használja fel, kiegészítve azokat az uniós vevő által benyújtott részletes, ügyletenként és terméktípusonként alábontott információkkal.

(61) Ezenkívül a Bizottság az árakat az Eurostat hivatalos kereskedelmi statisztikáival összehasonlítva megállapította, hogy az összes rendelkezésre álló forrás alapján igen hasonló behozatali egységárak adódnak. A Bizottság tehát úgy ítélte meg, hogy a fő uniós vevő által benyújtott információk felhasználhatók rendelkezésre álló tényként.

(62) A Bizottság ezért elutasítja az Eurofer (57) és (58) preambulumbekezdésben ismertetett állításait.

(63) Mivel az exportárral kapcsolatos, a (56)–(62) preambulumbekezdéssel nem érintett további észrevételekkel kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (86)–(87) preambulumbekezdését.

3.1.5. *Összehasonlítás*

(64) A rendes érték és az exportár összehasonlítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (88)–(89) preambulumbekezdése tartalmazta.

(65) 2020. május 4-i beadványában az Eurofer azzal érvelt, hogy a Bizottság az összehasonlítást szolgáló exportár megállapítása kapcsán nem vonta le a megfelelő következtetéseket abból, hogy az indonéz exportáló gyártók exportértékesítésében részt vevő, azokkal kapcsolatban álló kereskedők nem működtek együtt a vizsgálat során. Az Eurofer különösen azzal érvelt, hogy a Bizottság részéről nem volt helyénvaló fenntartás nélkül elfogadni az exportáló gyártók által a szállítási, anyagmozgatási, rakodási költségekre, valamint az egyéb díjakra (jutalékokra, hitelköltségekre, banki költségekre, devizaváltásra) vonatkozóan benyújtott információkat.

(66) A Eurofer emellett a gyártókkal kapcsolatban álló és az exportértékesítésben közreműködő kereskedők SGA-költségeinek és nyereségének az exportárból való levonását is kétségbe vonta, mivel a kereskedők kiléte és az exportáló gyártókhoz fűződő viszonya nem volt ellenőrizhető.

(67) Végül az Eurofer előadta, hogy a Bizottságnak tájékoztatást kellet volna adnia annak a gyártókkal kapcsolatban álló kereskedőnek a kilétéről, amelynek nyilvánosan hozzáférhető pénzügyi kimutatásait felhasználta az exportárból levonandó SGA-költségek megállapításához.

(68) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az indonéz exportáló gyártókat nem részesítette kedvezőbb elbánásban attól függetlenül, hogy nyilvános forrásból vagy maguktól az exportáló gyártóktól származó adatokat használt fel rendelkezésre álló tényként. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a rendes értékkel való összehasonlítást szolgáló (gyártelepi) exportár megállapításakor az uniós vevő importárai alapján CIF-paritáson megállapított exportárból levonta az exportértékesítésben közreműködő független kereskedő jutalékát, az exportértékesítésben közreműködő és a gyártókkal kapcsolatban álló kereskedők SGA-költségeit, egy független importőr nyereségét, a tengeri fuvarozás és biztosítás díját, az Indonéziában felmerült anyagmozgatási és rakodási költségeket, valamint az egyes ügyletek hitelköltségeit.

(69) Ennek kapcsán a Bizottság az egyes ügyletekkel összefüggésben levonta az exportértékesítésben közreműködő és a gyártókkal kapcsolatban álló kereskedők SGA-költségeit, ugyanakkor az exportáló gyártók azt állították, hogy nem mindegyikük vett részt az összes értékesítési csatornában. A Bizottság emellett az indonéziai kamatlábak és az uniós vevő által igénybe vett kereskedelmi hitel átlagos futamideje alapján számított hitelköltségeket is levonta annak ellenére, hogy az indonéz exportáló gyártók az Unióba irányuló exporttal összefüggésben nem nyújtottak kereskedelmi hitelt. A jelen ügyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kereskedelmi hitelt az exportértékesítésben közreműködő és a gyártókkal kapcsolatban álló kereskedők egyike nyújthatta.

(70) Annak a kapcsolatban álló kereskedőnek a kilétét illetően, amelynek pénzügyi kimutatásait a Bizottság felhasználta az SGA-költségek megállapításához, szükséges megemlíteni, hogy az exportáló gyártók érzékeny információnak tekintették a kereskedő kilétét. A Bizottság ezért az erre vonatkozó információt nem szerepeltette az ideiglenes rendeletben.

(71) Az (68)–(70) preambulumbekezdésben kifejtett okokból a Bizottság elutasította az Eurofer állítását.

(72) Az exportáló gyártók azt állították, hogy az exportárat nem lett volna helyénvaló az Unión kívül található, a gyártókkal kapcsolatban álló kereskedők SGA-költségeivel kiigazítani, vagy ha igen, akkor a kiigazítás során más számítási módszert kellett volna alkalmazni. A Bizottság elfogadta a szóban forgó kiigazítás kapcsán javasolt alternatív számítást, és annak megfelelően helyesbítette az exportárat. Mivel a kiigazítás az exportáló gyártók bizalmas üzleti adatait érintette, a részleteket az egyes vállalatoknak szóló végleges tájékoztatás tartalmazta.

(73) Mivel a rendes érték és az exportár összehasonlításával kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság a rendes érték kiigazítása tekintetében megerősítette az ideiglenes rendelet (87)–(88) preambulumbekezdését.

3.1.6. *Dömpingkülönbözetek*

(74) A (32)–(73) preambulumbekezdésben részletesen ismertetett módon a Bizottság az érdekelt felek észrevételeinek figyelembevételével újraszámította az indonéz exportáló gyártókra vonatkozó dömpingkülönbözeteket.

(75) A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Minden más vállalat	17,7

(76) A Bizottság az érdekelt felektől az ideiglenes tájékoztatásukat követően kapott észrevételek alapján elvégzett javításokkal és kiigazításokkal ismét kiszámította az egyéni dömpingkülönbözeteket, és azokról tájékoztatta az indonéz exportáló gyártókat.

3.2. **Kína**

3.2.1. *Előzetes megjegyzések*

(77) Az ideiglenes rendelet (95)–(99) preambulumbekezdésében kifejtett módon a Bizottság a mintában szereplő kínai exportáló gyártók egyike, a Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd. (a továbbiakban: Zhenshi) kapcsán az alaprendelet 18. cikkének alkalmazásáról határozott. A Bizottság számára az egyéni dömpingkülönbözet

kiszámításához alapvető fontosságú egyes számadatok, így a terméktípusonkénti termelési volumen, a felhasznált energia, a melléktermékek eloszlása és a gyártási általános költségek esetében nem volt lehetséges az egyeztetés a vállalat auditált beszámolójával, költséggazdálkodási elszámolásaival, valamint a használt belső információtechnológiai alkalmazásokban szereplő adatokkal.

(78) A Bizottság ennek alapján a kapott információkat nem tekintette megbízhatónak, és úgy határozott, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazva állapítja meg az exportáló gyártó dömping- és kárkülönbözetét. A Bizottság ennek eredményeként az ideiglenes szakaszban maradvány különbözeteket állapított meg a szóban forgó vállalatra vonatkozóan.

(79) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követő beadványában a Zhenshi ismételten észrevételt tett azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság az alaprendelet 18. cikkének alkalmazásáról és maradékvám kivetéséről határozott. A vállalat állítása szerint annak ellenére, hogy nem szolgáltatott megfelelő adatokat a rendes érték kiszámításához, a Bizottságnak az egyéni kárkülönbözet kiszámításához szükséges valamennyi ellenőrzött exportértékesítési adat a rendelkezésére állt. Ennek kapcsán a vállalat azt kérte, hogy a Bizottság alkalmazza az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését arra tekintettel, hogy *„noha a vállalat által benyújtott információk nem minden vonatkozásukban ideálisak, nincs olyan hiányosságuk, amely indokolatlanul nehezítené a kellően helytálló ténymegállapítást a jelen ügyben”*.

(80) Az igény vizsgálatát követően a Bizottság úgy határozott, hogy az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Zhenshi egyedi dömping- és a kárkülönbözetét egyaránt a rendelkezésre álló tények alapján számítja ki.

(81) A dömpingkülönbözetet illetően a Bizottság a vállalat ellenőrzött exportáradatait használta fel az exportár megállapításához. A Zhenshi által exportált terméktípusok mindegyike esetében a számításhoz felhasznált rendes érték a két másik együttműködő kínai exportáló gyártó valamelyikétől származott. Ha az adott terméktípusra vonatkozó rendes érték mindkét szóban forgó vállalatnál rendelkezésre állt, a Bizottság a két számadat közül a nagyobbat vette figyelembe. A Bizottság ezt találta észszerű módszernek arra tekintettel, hogy a Zhenshi nem szolgáltatott elegendő adatot a rá vonatkozó rendes érték kiszámításához. Ha egy adott terméktípusra vonatkozó rendes érték egyik szóban forgó vállalatnál sem állt rendelkezésre, akkor a Bizottság a Zhenshi által exportált terméktípushoz leginkább hasonló terméktípus rendes értékét vette figyelembe. Ezután a rendes értékeket terméktípusonként összehasonlította a Zhenshi által közölt, gyártelepi szintre kiigazított és az ellenőrző látogatás során ellenőrzött exportárakkal.

(82) A fenti számítás eredményeként a Bizottság a vállalat által közölt CIF-ár 71,7 %-ában állapította meg a Zhenshi egyéni dömpingkülönbözetét.

(83) Az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének második albekezdésével összhangban mivel a vállalat dömpingkülönbözete a rendelkezésre álló tényeken alapult, a Bizottság azt nem vette figyelembe a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra vonatkozó dömpingkülönbözetek súlyozott átlagának számításában.

(84) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követő beadványában az Eurofer vitatta a Bizottság azon határozatát, hogy a Zhenshi vonatkozásában egyéni dömpingkülönbözetet számít. A panaszos kifogásolta, hogy a Bizottság az érdekelt felek végső tájékoztatásában más álláspontra helyezkedett; ennek kapcsán rámutatott arra, hogy a kínai exportőr csupán a korábbi érveit ismételte meg, új információt nem közölt. A panaszos szerint a Bizottság az ideiglenes szakaszban egyértelműen arra a következtetésre jutott, hogy a Zhenshi vonatkozásában nem számítható egyéni dömpingkülönbözet, mivel több alapvető fontosságú számadat esetében nem volt lehetséges az egyeztetés a vállalat auditált beszámolójával, költséggazdálkodási elszámolásaival, valamint információtechnológiai adatbázisaival.

(85) Az Eurofer azzal érvelt továbbá, hogy a dömpingkülönbözet számításának a vállalat saját adatain kell alapulnia, szemben a Bizottság által a végleges szakaszban alkalmazott módszerrel.

(86) Végül a panaszos kétségeinek adott hangot azt illetően, hogy a Bizottság hogyan fogadhatta el a Zhenshi exportárait, ha annak kitöltött kérdőíve nem egyeztethető össze a vállalat auditált beszámolójával.

(87) A Bizottság először is fenntartja azt a következtetését, hogy a Zhenshi által közölt adatok alapján nem volt lehetséges rendes értéket számítani. A számadatok egyeztetési problémája csak a termeléssel, készletekkel, költségekkel, valamint az inputok felhasználásával kapcsolatos számadatokat érintette a különböző terméktípusok szerint felosztás szintjén, emiatt pedig a rendes érték nem volt kiszámítható. A Zhenshi ugyanakkor teljeskörűen rendelkezésre bocsátotta az exportár megállapításához szükséges elemeket, amelyeket a Bizottság ellenőrizni is tudott.

(88) Másodszor: az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a vállalat új és érvényes érvet adott elő, miszerint az, hogy a Bizottság elismerte az exportértékesítési adatok ellenőrizhetőségét, lehetőséget adott egyéni kárkülönbözet számítására. A Bizottság elfogadta az érvet, és egyéni kárkülönbözetet, majd ennek megfelelően az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése szerint dömpingkülönbözetet számított.

(89) Az Eurofer állításával ellentétben nem ritka, hogy egy exportáló gyártóra vonatkozó rendes érték nem a vállalat által közölt adatokon alapul. A Bizottság rendelkezésre álló tényeket, ezen belül más forrásból származó adatokat is felhasználhat, ha például a közölt adatok nem megbízhatók.

(90) Ezért – amint ez a (81) preambulumbekezdésből egyértelműen kiderül – a Zhenshi rendes értéke az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése szerint a rendelkezésre álló tényeken alapul, ami tárgyilagos értékelésnek minősül. A jelen ügyben az értékelés eredményeként a vállalat exportárszintje miatt a kínai vállalatok középtartományának megfelelő egyéni dömpingkülönbözet, valamint a legalacsonyabb kárkülönbözet adódott.

(91) Végül a Bizottság nem találta megalapozottnak azt, hogy elutasítsa a vállalat értékesítési és árbevételi adatait, sem azt, hogy a számításban figyelmen kívül hagyjon egyes exportügyleteket. A költségek és inputok előállított terméktípus szerinti felosztásával összefüggő problémák ellenére lehetséges volt az exportértékesítési és árbevételi adatok ellenőrzése és egyeztetése a vállalat auditált beszámolójával, valamint tárgyilagos külső dokumentumokkal, köztük héakimutatásokkal, vám-árunyilatkozatokkal, fuvarokmányokkal és biztosítási dokumentumokkal.

(92) A (87)–(91) preambulumbekezdésben vázolt okokból a Bizottság elutasította azokat az érveket, amelyeket a panaszos vonultatott fel az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdésének a Zhenshi vonatkozásában való alkalmazása ellen.

3.2.2. *Rendes érték*

3.2.2.1. A jelentős torzulások fennállása

(93) A kínai exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban kizárólag egy megfelelő reprezentatív országbeli, torzulástól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek alapján képezte a származási országra vonatkozó rendes értéket.

(94) Az ideiglenes rendelet (103)–(157) preambulumbekezdése részletesen bemutatta az egyebek mellett az általában a kínai gazdaságra, konkrétan pedig az acélágazatra irányuló állami beavatkozásra vonatkozó bizonyítékok vizsgálatát, amely arról tanúskodott, hogy az érintett termék árai és a költségei – a nyersanyag-, az energia- és a munkaerőköltségeket is ideértve – az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős kormányzati beavatkozás hatására alakulnak ki, és nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei.

(95) Ennek alapján, valamint a kínai kormány együttműködésének hiányában a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy nem helyénvaló a belföldi árak és költségek felhasználása a rendes érték megállapításához.

(96) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatban észrevételek érkeztek a kínai kormánytól, valamint az FSS kínai exportáló gyártótól.

(97) Mindkét érdekelt fél azt állította, hogy a 2. cikk (6a) bekezdésének alkalmazása a WTO szabályaiba, nevezetesen a GATT VI. cikke 1. bekezdésének b) pontjába, valamint az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (ADA) 2.2. cikkébe ütközik, továbbá, hogy a „jelentős torzulások” alaprendeletben bevezetett fogalma nem szerepel az ADA 2.2. cikkében a rendes érték számtani képzését befolyásolóként felsorolt körülmények között. Emellett az érdekelt felek állítása szerint azáltal, hogy valamely reprezentatív országbeli előállítási és értékesítési költségekre, illetve nemzetközi árakra, költségekre vagy referenciaértékekre hivatkozik, az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapján számtanilag képzett rendes érték túllép a GATT VI. cikke 1. bekezdése b) pontjának és az ADA 2.2. cikkének alkalmazási körén, amelyek a származási országbeli költségek figyelembevételét írják elő.

(98) A jelen vizsgálat keretében a Bizottság a (95) preambulumbekezdésben megállapította, hogy helyénvaló az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása. A Bizottság nem értett egyet az érdekelt felek azon kijelentésével, hogy a Bizottság nem alkalmazhatja a 2. cikk (6a) bekezdését. Ellenkezőleg: a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 2. cikk (6a) bekezdése alkalmazható, és a jelen ügy körülményeire való tekintettel szükséges is az alkalmazása. Emellett a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a rendelkezés összhangban van az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel. A Bizottság álláspontja szerint a DS473 EU–biodízel (Argentína) ügyben tisztázott módon az alaprendelet azon rendelkezései, amelyek valamennyi WTO-tag esetében általánosan alkalmazandók, különösen pedig a 2. cikk (5) bekezdésének második albekezdése, lehetővé teszi, hogy a Bizottság – a szükséges és megalapozott kiigazítások mellett – harmadik ország adatait használja fel.

(99) Ezenkívül a kínai kormány azt állította, hogy a „Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól" című dokumentum ([12]) nem tekinthető annak a „jelentésnek", amelyet az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerint a Bizottságnak *„[el] kell készítenie, nyilvánosságra [kell] hoznia és rendszeresesen frissítenie [kell]"*. A kínai kormány azt állította továbbá, hogy a dokumentum megtévesztő, és súlyos valótlanságokat tartalmaz.

(100) A kínai kormány ezenkívül megállapította, hogy ilyen jellegű bizottsági szolgálati munkadokumentumot csak Kínára vonatkozóan tettek közzé, hasonló piacelemzés más országról, így a vizsgálat reprezentatív országáról és az Európai Unió tagállamairól sem készült. A kínai kormány szerint ez aggályokat vet fel a legnagyobb kedvezményben részesített nemzet és a nemzeti elbánás elvei kapcsán.

(101) Ezekre az állításokra válaszul a Bizottság megjegyzi, hogy a jelentés 2017 decembere óta nyilvánosan elérhető, ennélfogva minden érdekelt félnek bőven lett volna elegendő ideje arra, hogy cáfolja, kiegészítse vagy észrevételezze a jelentést, illetve az azt megalapozó bizonyítékokat. A kínai kormány a jelentés 2017. decemberi közzététele óta nem cáfolta vagy észrevételezte a jelentés tartalmát és bizonyítékait. Arra vonatkozóan sem szolgált bizonyítékkal, hogy a jelentés elavult lenne. A Bizottság mindenesetre megállapítja, hogy a jelentésben említett főbb szakpolitikai dokumentumok és bizonyítékok, így különösen a vonatkozó ötéves terv és az érintett termékre a vizsgálati időszakban alkalmazandó jogszabályok továbbra is relevánsak. A hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos aggályokat illetően a Bizottság emlékeztet arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja értelmében ilyen jelentést bármely ország esetében csak akkor kell készíteni, ha a Bizottság a körülmények alapján megalapozottan feltételezheti, hogy az adott országban vagy annak valamely ágazatában jelentős torzulások állhatnak fenn. Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének 2017. decemberi elfogadásakor a Bizottságnak tudomása volt a Kínában meglévő jelentős torzulásokra utaló körülményekről. A Bizottság más országok kapcsán is mérlegeli hasonló jelentés kiadását. Ennek alapján a Bizottság elutasította ezeket az állításokat.

(102) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a kínai kormány megismételte állításait a (99) preambulumbekezdésben említett bizottsági szolgálati munkadokumentum jogállásával, a Kínával szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetéssel, a legnagyobb kedvezményben részesített nemzetre és a nemzeti elbánásra vonatkozó rendelkezések állítólagos megsértésével, valamint az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése és az ADA 2.2. cikke közötti ellentmondással kapcsolatban. Olyan új érvet vagy bizonyítékot azonban nem mutatott be, amely alapján a Bizottság módosíthatta volna az említett állítások ideiglenes elutasítását, vagy a (101) preambulumbekezdésben foglalt következtetéseit.

(103) Ugyanebben a beadványában a kínai kormány azt állította, hogy a jelentés közzétételére bizottsági szolgálati munkadokumentumként került sor, és nincs bizonyíték arra, vagy arra utaló körülmény, hogy a Bizottság a dokumentumot annak közzétételekor vagy azt követően jóváhagyta vagy elfogadta volna. A kínai kormány szerint a Bizottság hivatalos jóváhagyása vagy elfogadása hiányában, valamint amiatt, hogy a dokumentumot bizottsági szolgálati munkadokumentumként tették közzé, erősen kétséges, hogy a dokumentum a Bizottság hivatalos álláspontjának tekinthető-e, és a jogállása megfelel-e az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében a bizottsági jelentések készítésére, közzétételére és frissítésére vonatkozóan előírt követelménynek.

(104) A jelentés tényeken alapuló technikai dokumentum, amelyet a Bizottság kizárólag piacvédelmi vizsgálataival összefüggésben használ fel. Ennek megfelelően mivel pusztán leíró jellegű és nem fogalmaz meg politikai nézetet, preferenciát vagy ítéletet, közzétételére bizottsági szolgálati munkadokumentum formájában került sor. Mindez nem érinti a jelentés tartalmát, nevezetesen az ahhoz kapcsolódó információforrásokat, hogy a kínai gazdaságban az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése c) pontjának alkalmazása szempontjából lényeges, jelentős torzulások állnak fenn. Ebben a vizsgálatban a jelentés az abban foglalt bizonyítékokkal együtt a rendelkezésre álló bizonyítékok része, amelyek indokolják a 2. cikk (6a) bekezdésének alkalmazását. A kínai kormány nem nyújtott bizonyítékot arra

([12]) SWD(2017) 483 final/2, 2017. december 20.

vonatkozóan, hogy a jelentésben foglalt információk ne lennének érvényesek, vagy felhasználhatók a jelen vizsgálat során. A Bizottság mindemellett emlékeztet arra, hogy az országjelentés megléte a 2. cikk (6a) bekezdése alkalmazásának nem szükséges feltétele: a 2. cikk (6a) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy amennyiben az a rendelet eredményes alkalmazása szempontjából helyénvaló, a Bizottságnak jelentést kell készítenie, nyilvánosságra hoznia és rendszeresesen frissítenie. Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása szempontjából az arra vonatkozó ténymegállapítások meghatározók, hogy a vizsgált ügyben jelentős torzulások állnak fenn, ez pedig a jelen vizsgálat esetében így van. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(105) Ugyanebben a beadványában a kínai kormány felvetette az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése és az ADA 2.2.1.1. cikke közötti állítólagos ellentét kérdését is annak kapcsán, hogy a Bizottság annak megállapítása nélkül utasította el a kínai vállalatok költségeit, hogy nyilvántartásaikat a Kínában általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban vezették-e, illetve a nyilvántartások megfelelően tükrözik-e a vizsgált termék előállításával és értékesítésével összefüggő költségeket.

(106) A (93)–(98) preambulumbekezdésében kifejtett módon a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállására tekintettel jutott arra a következtetésre, hogy a cikk alkalmazása helyénvaló. A kínai vállalatok lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételt tegyenek, de érdemi észrevételt nem nyújtottak be. Ezért az, hogy a kínai vállalatok a Kínában általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban vezették-e nyilvántartásaikat, illetve a nyilvántartások megfelelően tükrözik-e a vizsgált termék előállításával és értékesítésével összefüggő költségeket, nem érinti az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti módszer alkalmazásával kapcsolatos következtetést. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(107) Végül a kínai kormány állítása szerint a vizsgálat eleve abból a feltételezésből indult ki, hogy a kínai piacon és az érintett ágazatban jelentős torzulások állnak fenn, az érdekelt felek pedig nem kaptak lehetőséget arra, hogy megvédjék az érdekeiket, és bebizonyítsák, hogy nyilvántartásaik megfelelően tükrözik a vizsgált termék előállításával és értékesítésével összefüggő költségeket.

(108) Az érdekelt felek felkérést kaptak, hogy tegyenek észrevételt a Kínában állítólagosan fennálló piaci torzulásokra, valamint az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének esetleges alkalmazására vonatkozóan. Egyes kínai exportáló gyártók a kitöltött kérdőíven és külön beadványban tettek is észrevételt az állítólagos piaci torzulások kapcsán. Erre vonatkozó észrevételeiket a Bizottság az ideiglenes rendelet (111)–(113) preambulumbekezdésében, valamint a (98)–(101) preambulumbekezdésben vette figyelembe. A kínai kormány az eljárás megindításáról szóló értesítés ([13]) 5.3.2. szakaszában előírt határidőn belül nem élt a lehetőséggel, hogy észrevételt tegyen az állítólagos piaci torzulásokkal kapcsolatban, és nem válaszolt a Kínának 2019. augusztus 12-én küldött, a jelentős torzulások fennállására vonatkozó konkrét kérdéseket tartalmazó kérdőívre. Ennek alapján a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(109) Mivel az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdése b) pontjával kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (103)–(159) preambulumbekezdését.

3.2.2.2. Reprezentatív ország

(110) Az ideiglenes rendelet (160)–(178) preambulumbekezdésében kifejtett módon a Bizottság a jelen eljárásban ideiglenesen Brazíliát választotta ki megfelelő reprezentatív országként, amely az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt kritériumok mindegyikének megfelelt.

(111) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az egyik felhasználó, a Marcegaglia észrevételt tett a reprezentatív ország kiválasztására vonatkozóan. Azt állította, hogy Brazília nem megfelelő reprezentatív ország, mivel ott a vizsgált terméknek csak egyetlen nagy, vertikálisan integrált és a piacot meghatározó gyártója van, amely a lemeztuskók előállításától a feldolgozott termékek forgalmazásáig a teljes értékesítési láncot ellenőrzi. A felhasználó továbbá azt állította, hogy a rozsdamentes síkacél termékek brazíliai piacát több dömpingellenes intézkedés védi.

([13]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból, Tajvanról és Indonéziából származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 269. I, 2019.8.12., 1. o.).

(112) A Bizottság két egymást követő feljegyzésben ([14]) ismertette a reprezentatív ország kiválasztását megalapozó elemzését. A feljegyzések tájékoztatták az érdekelt feleket a reprezentatív ország kiválasztásakor alkalmazott kritériumokról, valamint az alternatívákról. Az érdekelt felek felkérést kaptak a Bizottság választásával kapcsolatos észrevételeik, valamint a szerintük leginkább megfelelő reprezentatív országra vonatkozó javaslatuk megtételére. Ennek kapcsán a Marcegaglia nem nyújtott be beadványt.

(113) Mindazonáltal a reprezentatív ország kiválasztásával összefüggésében nem értelmezhető egyes vállalatok állítólagos erőfölénye, sem pedig az, hogy a vizsgált termék ágazatát érintő dömpingellenes intézkedések vannak hatályban a reprezentatív ország belföldi piacán. A referenciaértékek számtani képzéséhez a Bizottság a nyersanyagok, a segédanyagok és a felhasznált energia importárait vette figyelembe, beleértve a lemeztuskók, valamint a folyamat még korábbi fázisaihoz tartozó inputok (kohókoksz, szinter, olvasztott vas) előállítása során felhasznált termelési tényezőket is. Ezeket az inputokat a reprezentatív ország számos ágazatában felhasználják, ennélfogva az, hogy a rozsdamentes síkacél termékek belföldi piacán állítólag korlátozott lenne a verseny, vagy hogy e piacot dömpingellenes intézkedések védenék, nem befolyásolhatja jelentős mértékben a szóban forgó inputok importárait.

(114) A Marcegaglia arra is felhívta a figyelmet, hogy a reprezentatív országbeli gyártó kapcsolatban áll a panaszosok egyikével.

(115) Az Aperam Inox America do Sul S.A. brazíliai gyártó valóban kapcsolatban áll a mintában szereplő Aperam Stainless Belgium uniós gyártóval. A Bizottság azonban nem talált bizonyítékot arra, hogy e kapcsolatban torzító hatása lenne a brazil vállalat SGA-költségeire és nyereségére.

(116) A fentiekre figyelemmel a Bizottság elutasította a Marcegaglia állítását, és megerősíti az ideiglenes rendelet (160)–(178) preambulumbekezdését.

3.2.2.3. A torzulástól mentes költségek megállapításához felhasznált források

(117) A Bizottság által a közvetlen előállítási költségek kiszámítása során a termelési tényezők torzulástól mentes költségeinek megállapításához felhasznált forrásokat az ideiglenes rendelet (179)–(183) preambulumbekezdése sorolta fel.

(118) Ennek kapcsán a panaszos észrevételt nyújtott be a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) statisztikáinak a torzulástól mentes munkaerőköltség megállapításához való felhasználására vonatkozóan. Az Eurofer azt állította, hogy mivel Brazíliában az acélágazat munkaerőköltségei a feldolgozóipar egészéhez képest sokkal magasabbak, a Bizottságnak a Brazil Acélszövetség által közzétett, nyilvánosan hozzáférhető statisztikákra kell támaszkodnia. A panaszos benyújtotta az említett statisztikákat.

(119) A Bizottság megvizsgálta az állítás alátámasztására benyújtott statisztikákat. A Brazil Acélipari Intézet jelentése, amelyet az Eurofer az állítása alátámasztására nyújtott be, az ágazatra vonatkozóan a bérek és jóléti kiadások teljes állományáról, valamint az összesített foglalkoztatási arányról nyújt tájékoztatást, külön feltüntetve a nyilvántartott teljes munkaerőt, a ténylegesen aktív munkaerőt, valamint az alvállalkozóként foglalkoztatottakat. Mivel a jelentés csak nyers számadatokat tartalmaz módszertani ismertetés nélkül, nem egyértelmű, hogy a teljes bértömeg és a jóléti kiadások hogyan kapcsolhatók a munkavállalók létszámához. Az alvállalkozóként foglalkoztatottakat illetően nincsenek adatok a szociális ellátásokról és az átlagos munkaidőről. Ráadásul az Eurofer beadványában szereplő számítás szerint az acélágazat átlagos munkaerőköltsége csaknem négyszerese annak a munkaerőköltségnek, amelyet a Bizottság ideiglenesen számított a brazil feldolgozóiparra vonatkozó hivatalos ILO-statisztikák alapján. A legóvatosabb megközelítés szerint és a munkavállalók teljes létszámának figyelembevételével is a Brazil Acélszövetség statisztikáiból adódó acélágazati órabér a pénzügyi ágazat átlagbérét átlagosan közel 20 %-kal, az informatikai ágazatét 50 %-kal haladja meg a hivatalos ILO-statisztikák adataihoz képest. Ezért mivel az Eurofer által benyújtott számadatok alapján az egy órára jutó munkaerőköltség nem volt megbecsülhető, az adatokat megalapozó módszertan pedig nem volt ismert, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ILO-statisztikák megbízhatóbb forrásként használhatók a munkaerőköltség kiszámítása során.

(120) A fentiekre figyelemmel a Bizottság elutasította az Eurofer állítását, és megerősítette az ideiglenes rendelet (179)–(183) preambulumbekezdését.

([14]) A 2019. szeptember 9-i feljegyzés és a 2019. október 10-i feljegyzés a rendes érték megállapításakor felhasznált forrásokról.

3.2.2.4. Torzulástól mentes költségek és referenciaértékek

(121) A torzulástól mentes közvetlen előállítási költségek megállapításához figyelembe termelési tényezőket, azok torzulástól mentes értékét, valamint a kiszámításuk módját az ideiglenes rendelet (185)–(200) preambulumbekezdése ismertette.

(122) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően két kínai exportáló gyártó (az FSS és az FTSS) több állítást nyújtott be az említett preambulumbekezdésekre vonatkozóan.

(123) Mindkét érdekelt fél azt állította, hogy a referenciaérték torzulástól mentes értéke több termelési tényező esetében is túlzottan magas, ami adódhat egyrészt a túl általános brazil vámtarifaszámok alkalmazásából és ennélfogva eltérő inputok összehasonlításából, másrészt a brazíliai behozatal csekély volumene és a kínai gyártók által felhasznált sokkal nagyobb inputmennyiség összehasonlításából.

(124) Az érdekelt felek az október 10-i feljegyzésben tájékoztatást kaptak arról, hogy a Bizottság mely vámtarifaszámokat kívánja referenciaértékként figyelembe venni az összes termelési tényező torzulástól mentes értékének kiszámításakor. Mivel a feljegyzés melléklete tartalmazta a brazil vámstatisztikák kivonatát, az érdekelt felek hozzáfértek a reprezentatív ország megfelelő behozatali volumeneire és azok értékére vonatkozó adatokhoz is. Ebben a szakaszban nem érkezett észrevétel.

(125) A szóban forgó vállalatoknál tett ellenőrző látogatások során emellett minden termelési tényező részletes megvitatására sor került. Ez kiterjedt az egyes inputok pontos összetételére és a javasolt HR-kód egyeztetésére, adott esetben annak a vállalattal közösen elfogadott helyesbítésére.

(126) Végül pedig a Bizottság a konkrét inputokra vonatkozóan nem hasonlította össze a reprezentatív országba érkező behozatal volumenét a kínai exportáló gyártók által megvásárolt és felhasznált mennyiséggel. A Brazíliába érkező behozatal volumene kisebb lehet ugyan, de ettől függetlenül reprezentatívnak tekinthető.

(127) A fentiekre figyelemmel a Bizottság elutasította a referenciaértékekre vonatkozó állításokat, két termelési tényező kivételével, amelyeknél a Bizottság további elemzést követően belátta, hogy az elhanyagolható behozatali volumen nem feltétlenül tekinthető reprezentatívnak.

(128) A vasérc esetében a Bizottság úgy határozott, hogy nemzetközi referenciaértékre, a Fast Markets által a vizsgálati időszakban jegyzett átlagárra támaszkodik. Az oxigén esetében – figyelembe véve az input elenyésző arányát az előállítási költségeken belül – a Bizottság úgy határozott, hogy a költséget a gyártási általános költségek között veszi figyelembe. A vasérc új referenciaértékének részletes számítását, valamint az általános költségek közé átsorolt termelési tényezők frissített jegyzékét az egyes vállalatoknak nyújtott végső tájékoztatás tartalmazza.

(129) Mindkét érdekelt fél azt állította továbbá, hogy a torzulástól mentes költségek nem tükrözik kínai költségeket. A vállalatok azt állították, hogy a nemzetközi fuvarozás, a biztosítás és a vám költsége elvileg nem adható hozzá a kínai gyártók által belföldön beszerzett inputokra vonatkozóan számtanilag képzett referenciaértékhez.

(130) Az FSS azt állította továbbá, hogy még a fuvarozási és biztosítási költségek hozzáadása esetén sem logikus a kiigazítást a kínai exportőröktől származó fuvarozási és biztosítási adatokra alapozni, mivel ezek az adatok az Unióba irányuló kínai exportra vonatkoznak, a kiigazításkor pedig a brazil határparitáson számított FOB-árat és a gyártó telephelyére történő szállítást kell figyelembe venni.

(131) Az STSS emellett kifogásolta a belföldi fuvarozási költségek kiigazításakor alapul vett számadatot, és a vállalat tényadatain alapuló alternatív számítást javasolt.

(132) Végül az STSS kifogásolta a kínai exportadatok kizárását azon három referenciaérték (a ferronióbium, az olvasztott vas és a rozsdamentesacél lemeztuskó referenciaértékei) esetében, amelyek a behozatali statisztikák helyett kiviteli adatokon alapultak.

(133) A torzulástól mentes költségek és referenciaértékek számtani képzésének célja, hogy azt a helyzetet tükrözze, amikor a szóban forgó inputokat a gyártó telephelyére szállítják. Mivel a számtanilag képzett referenciaérték alapja a reprezentatív ország határán számított importár, a tényleges forrás a kínai gyártó esetében nem releváns. Mivel Brazília esetében a GTA adatbázisában FOB-szintű importárak szerepelnek, azokat a nemzetközi fuvarozási és biztosítási díjakkal kiegészítve állapítható meg a CIF-ár. A gyártó telephelyére szállításkor kapott ár megállapításához az előzőeket még a vámokkal és a belföldi fuvarozási költségeivel is ki kell egészíteni. A Bizottság ezért elutasította a referenciaértékek számtani képzésekor alkalmazott módszertanra vonatkozó fő állítást.

(134) Ugyanakkor az FSS által a nemzetközi fuvarozási és biztosítási költségek tekintetében végzett kiigazítás módszertana kapcsán megfogalmazott konkrét állításra figyelemmel a Bizottság úgy határozott, hogy az OECD nemzetközi fuvarozási és biztosítási költségeket tartalmazó adatbázisára ([15]) támaszkodva számítja ki a szóban forgó inputokra vonatkozó brazíliai FOB–CIF különbözetet. Ennek megfelelően a brazíliai FOB-importárakat 8,58 %-kal megnövelve számította ki a CIF-árakat. A számítás részleteit és a módszertan leírását az egyes vállalatoknak nyújtott végső tájékoztatás tartalmazza.

(135) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az FSS felhívta a figyelmet arra, hogy az ideiglenes tájékoztatás idején vitatta a referenciaértékek számtani képzése során alkalmazott bizottsági módszertant, amely a reprezentatív országbeli teljes kiszállítási költséget kiigazítással állapította meg. A vállalat azt állította, hogy a Bizottság félreértette az ideiglenes szakaszban megfogalmazott állítását, miután csak a nemzetközi fuvarozási és biztosítási költségek számítását helyesbítette.

(136) A Bizottság ezzel szemben megértette a vállalat fő állítását, és a (133) preambulumbekezdésben reagált is rá. Az említett preambulumbekezdésben kifejtett módon a referenciaértékek számtani képzése szempontjából nem releváns, hogy a kínai gyártó ténylegesen belföldön szerezte be, vagy importálta az adott inputokat. ahhoz, hogy az input költsége a reprezentatív országbeli vállalat telephelyére szállításkor kapott árat tükrözze, a határparitáson számított CIF-árat ki kell igazítani.

(137) A Bizottság elutasította az STSS-nek a belföldi fuvarozási költségek számítására vonatkozó állítását. Ennek részletes indokolását azonban az adatok bizalmas jellegére tekintettel a vállalatnak küldött egyedi tájékoztató dokumentum tartalmazza.

(138) Végül pedig a Bizottság megállapítja, hogy szükséges és indokolt volt a Kínába irányuló exportnak az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekezdésben ismertetett kizárása a brazil, iráni és dél-koreai exportstatisztikák alapján megállapított három referenciaérték számításakor. Az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdése b) pontjával összhangban a Bizottságnak a rendes érték számtani képzéséhez torzulástól mentes referenciaértékeket kellett megállapítania. Ebben a konkrét ügyben nem volt lehetséges a reprezentatív országba érkező behozatal felhasználása, mivel vagy nem volt behozatal, vagy a referenciaértékek a kiviteli korlátozások vagy az elhanyagolható importmennyiség miatt nem minősültek reprezentatívnak. Erre tekintettel a Bizottság úgy határozott, hogy exportadatokra támaszkodik. A Bizottság ugyanakkor szükségesnek ítélte a Kínába irányuló kivitel kizárását, mert nem rendelkezett bizonyítékkal arra, hogy annak árait nem érintették a Kínában fennálló torzulások. Annál is inkább, mert ha a harmadik országbeli gyártók versenyképesek akarnak lenni a kínai piacon, akkor árképzésük is a Kína belföldi piacán tapasztalt feltételeket fogja tükrözni.

(139) Az STSS emellett a vizsgált termék előállítása során újra fel nem használt melléktermékekből származó bevétel tekintetében végzett kiigazítások számítási módszerére vonatkozóan is állítást fogalmazott meg. A vállalat szerint ezeket a bevételeket ugyancsak torzulástól mentes referenciaérték alapján lenne helyénvaló kiszámítani, és a számtanilag képzett rendes érték helyett közvetlenül az előállítási költségből kell levonni.

(140) Az ideiglenes szakaszban a Bizottság úgy igazította ki a rendes értéket, hogy levonta egyes olyan melléktermékek torzulástól mentes értékét, amelyeket a vizsgált termék előállítása során nem használnak fel újra, de a vállalat értékesít. A torzulástól mentes érték megállapításához a Bizottság terméktípusonként kiszámította a melléktermékből származó bevétel előállítási költséghez viszonyított arányát. A későbbiek során a Bizottság ugyanezzel az arányt alkalmazta a torzulástól mentes előállítási költségekre.

(141) Az érdekelt fél észrevételei nyomán a Bizottság módosította a kiigazítás módszertanát. A terméktípusonkénti torzulástól mentes bevétel megállapításához a Bizottság a vállalat által közölt melléktermék-mennyiségeket megszorozta az anyagok egységárának brazíliai referenciaértékével. A torzulástól mentes bevételt terméktípusonként levonta a számtanilag képzett rendes értékből. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy e melléktermékek tekintetében a negatív kiigazítást ezen a szinten és nem az előállítási költségek szintjén kell elvégezni, mivel a vállalat értékesíti a melléktermékeket, a bevételnek pedig rendszerint fedeznie kell az értékesítési költségeket és a nyereséget.

(142) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az FSS megállapította, hogy a felhasznált energia (villamos energia, földgáz, víz) referenciaértékei brazil belső piaci tarifákon alapulnak, ennélfogva közvetett adókat tartalmazhatnak, amelyeket le kellett volna vonni.

([15]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (legutóbbi hozzáférés: 2020. június 3.).

(143) A Bizottság a földgáz tekintetében elfogadta az állítást. Az egyedi tájékoztató dokumentum kapcsolódó melléklete egyértelműen feltüntette, hogy a Bizottság a közvetett adóval (ICMS) együtt számította ki a referenciaértéket. A szóban forgó referenciaértéket újraszámította, és a köbméterenkénti 3,23 CNY értéket lefelé igazítva 2,75 CNY értékben állapította meg. Az FSS dömpingkülönbözete ennek megfelelően módosult. A kiigazításnak nem volt hatása az STSS és a Zhenshi egyéni dömpingkülönbözetére. A két együttműködő, a mintában nem szereplő vállalat dömpingkülönbözete ennek megfelelően módosult.

(144) A villamos energiára vonatkozóan a forrásadatbázis nem említett közvetett adókat. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a tarifának nincs közvetettadó-tartalma. Mivel ennek ellenkezőjét az FSS sem bizonyította, a Bizottság nem találta megalapozottnak az állítást. A Bizottság megállapítja, hogy a víz költségét nem terheli ICMS.

(145) Mivel a torzulástól mentes költségek és referenciaértékek számításával kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság a (127), a (134), a (137), a (141) és a (143) preambulumbekezdésben kifejtett helyesbítésekkel megerősítette az ideiglenes rendelet (179)–(183) preambulumbekezdését.

(146) Az érdekelt felek által benyújtott állításokat követően végrehajtott kiigazítások figyelembevételével a Bizottság a végleges szakaszban a következő termelési tényezőket, HR-kódokat és torzulásmentes rendes értékeket határozta meg:

1. táblázat

Termelési tényező	HR-kód	Torzulástól mentes érték	Egység
Nyersanyagok/segédanyagok			
Kvarcit	2506 20	1 662,69	CNY/t
Tűzálló agyag	2508 30	4 012,56	CNY/t
Szerpentin	2516 90	4 172,45	CNY/t
Olvasztott magnézia; kiégetett (szinterezett) magnézia, kiégetés előtt kis mennyiségű egyéb oxidok hozzáadásával is; más magnézium-oxid vegyileg tisztán is	2519 90	9 315,74	CNY/t
Folypát legfeljebb 97 tömegszázalék kalcium-fluorid-tartalommal	2529 21	1 876,11	CNY/t
Vasérc, nem agglomerált (por); Vasércтömb	[N. a.] (lásd a (128) preambulumbekezdést)	548,90	CNY/t
Vasérc, agglomerált (szinter)	2601 12	824,20	CNY/t
Krómérc, dúsított is	2610 00	4 437,72	CNY/t
Zsírkőszén; Kokszosítható szén	2701 12	1 101,32	CNY/t
Sovány kőszén; Elektromos szén; Gázkőszén	2701 19	944,43	CNY/t
Koksz; Kokszpor; Kohókoksz	2704 00	2 503,14	CNY/t
Kenőolaj	2710 19	80,05	CNY/t
Szén (mint kémiai elem)	2803 00	10 484,38	CNY/t
Kalcium (huzal)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Kénsav	2807 00	608,14	CNY/t
Salétromsav	2808 00	2 803,81	CNY/t
Fluorhidrogénsav (hidrogén-fluorid)	2811 11	12 036,01	CNY/t
Ammónia, vízmentes	2814 10	2 085,04	CNY/t
Molibdén-oxid vagy -hidroxid	2825 70	146 169,98	CNY/t

Termelési tényező	HR-kód	Torzulástól mentes érték	Egység
Vas-szulfid	2830 90	100 236,10	CNY/t
Hidrogén-peroxid	2847 00	17 324,44	CNY/t
Huzal; Öntőpor	3824 99	16 490,97	CNY/t
Közepes nikkeltartalmú nikkel-nyersvas; Alacsony nikkeltartalmú nikkel-nyersvas	[N. a.] (lásd az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekezdését)	84 151,00 A tényleges nikkeltartalomnak megfelelően kiigazítva ([1])	CNY/t
Ferromangán 2 tömegszázalékot meghaladó széntartalommal	7202 11	8 841,84	CNY/t
Ferromangán legfeljebb 2 tömegszázalék széntartalommal	7202 19	14 018,29	CNY/t
Ferroszilícium 55 %-ot meghaladó szilíciumtartalommal	7202 21	13 848,56	CNY/t
Ferroszilíciumos mangán	7202 30	8 770,18	CNY/t
Ferrokróm 4 %-ot meghaladó széntartalommal	7202 41	10 288,69	CNY/t
Ferronikkel	[N. a.] (lásd az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekezdését)	21 879,38	CNY/t
Ferromolibdén	7202 70	141 697,92	CNY/t
Ferrovolfrám-vas	7202 80	217 629,37	CNY/t
Ferrotitán	7202 91	28 149,49	CNY/t
Ferronióbium	[N. a.] (lásd az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekezdését)	145 667,77	CNY/t
Ferrobór; Ferroszilícium-kalcium ötvözet	7202 99	15 917,12	CNY/t
Öntöttvashulladék	7204 10	987,48	CNY/t
Rozsdamentesacél-hulladék	7204 21	7 166,20	CNY/t
Vas- és acéltörmelék és hulladék az esztergaforgács, a gyaluforgács, a forgácsapríték, a marási hulladék, a fűrészpor, a reszelék, a kovácsolási és a csákolási hulladék kivételével; az öntöttvas, az ötvözött acél, az ónozott vas és az acél kivételével egyéb anyagból	7204 49	2 593,84	CNY/t
Szemcse nyersvasból, tükörvasból, vasból vagy acélból	7205 10	10 450,71	CNY/t
Hegesztőpor vasból	7205 29	9 588,22	CNY/t
Olvasztott vas	[N. a.] (lásd az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekezdését)	2 715,76	CNY/t
Betonacélrúd	7214 20	4 301,49	CNY/t
Szemcseszóró anyag	7326 11	7 618,08	CNY/t
Katódréz	7403 11	46 580,96	CNY/t

Termelési tényező	HR-kód	Torzulástól mentes érték	Egység
Más rézgyártmányok; öntött, préselt, sajtolt vagy kovácsolt, de tovább nem megmunkált; kivéve a láncokat és azok részeit	7419 91	300 346,61	CNY/t
Ötvözetlen nikkel	7502 10	106 604,34	CNY/t
Nikkelhulladék és -törmelék	7503 00	695,72	CNY/t
Rúd és profil nikkelötvözetből	7505 12	187 405,08	CNY/t
Alumíniumöntecs; Megmunkálatlan, ötvözetlen alumínium	7601 10	17 191,65	CNY/t
Huzal ötvözetlen alumíniumból	7605 11	17 484,28	CNY/t
Alumíniumlap, -lemez és -szalag	7606 91	24 396,75	CNY/t
Molibdénrúd	8102 95	887 517,09	CNY/t
Kobaltszulfid-fémkeverék és a kobalt-előállítás más közbeeső terméke	8105 20	195 635,71	CNY/t
Titánszivacs	8108 20	78 477,42	CNY/t
Mangán	8111 00	18 493,80	CNY/t
Grafitelektróda	8545 11	62 601,76	CNY/t
Lemeztuskó	[N. a.] (lásd az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekezdését)	14 033,74	CNY/t
Munkaerő			
Feldolgozóipari munkaerőköltségek	[N. a.]	33,88	CNY/óra
Energia			
Villamos energia	[N. a.]	0,82	CNY/kWh
Földgáz	[N. a.]	2,75	CNY/m3
Víz	[N. a.]	68,88	CNY/m3
Argon	280 421	8,03	CNY/m3

([1]) Az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekezdésének a) pontjában kifejtett módon ennek a torzulásmentes értéknek a megállapításához a Bizottság a London Metal Exchange adatait használta fel a nyersanyag nikkeltartalmának megfelelő kiigazítással. Mivel a nikkeltartalom a mintában szereplő vállalatoknál eltérő volt, a pontos torzulásmentes értéket az egyes vállalatoknak küldött egyedi tájékoztató dokumentum tartalmazza.

3.2.2.5. Gyártási általános költségek, SGA-költségek és nyereség

(147) A gyártási általános költségek számítását, valamint a rendes érték kiszámításához felhasznált SGA-költségek és nyereség forrását az ideiglenes rendelet (201)–(202) preambulumbekezdése ismertette.

(148) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az STSS azt állította, hogy egyes termelési tényezőknek az általános költségek közötti, az ideiglenes rendelet (194) és a (201) preambulumbekezdésében ismertetett szerepeltetésével a Bizottság mesterségesen megnövelte a gyártási általános költségeket, ennélfogva pedig a végleges előállítási költséget is. A vállalat továbbá arra is felhívta a figyelmet, hogy a Bizottság nem támasztotta alá bizonyítékokkal e termelési tényezők torzult voltát.

(149) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A gyártási általános költségek közé átsorolt inputok esetében a torzulások megléte nem igényel külön bizonyítást. Az ideiglenes rendelet (103)–(157) preambulumbekezdésében a Bizottság egyértelműen kifejtette, hogy miért tekinthető torzultnak a vizsgált termék valamennyi költsége, beleértve a gyártási általános költségek közé átsorolt inputok költségeit is. Ezenkívül az ideiglenes rendelet (194) preambulumbekezdésében kifejtett módon ezek az inputok a költségek tekintetében elhanyagolhatók voltak, és a Bizottság azért sorolta át őket a gyártási általános költségek közé, mert a mintában szereplő exportáló gyártók nyilvántartásaiból nem derült ki a felhasználás volumene, vagy mert a reprezentatív országra vonatkozóan nem lehetett megfelelő referenciaértéket megállapítani.

(150) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az FSS és az STSS több állítást is megfogalmazott a rendes érték kiszámítása során felhasznált SGA-költségek és nyereség mértéke kapcsán.

(151) Az FSS állítása szerint a Bizottság sem jogilag, sem tényszerűen nem indokolta, hogy miért tartja torzultnak a kínai SGA-költségeket. A (149) preambulumbekezdésben már kifejtett módon azonban a szóban forgó költségtípusokra vonatkozóan nincs szükség külön bizonyítékokra, miután a Bizottság arra az egyértelmű következtetésre jutott, hogy a vizsgált termék minden költsége torzult.

(152) A vállalat azt állította továbbá, hogy a vizsgált termék brazíliai gyártójának a rendes érték kiszámításához felhasznált SGA-költségeiből le kell vonni a gyártó tőkeköltségeit, valamint leányvállalatai pénzügyi költségeit.

(153) A Bizottság az SGA-költségeket és a nyereséget az értékesített áruk költségének százalékaként számította ki nyilvánosan hozzáférhető adatok – az Aperam Inox do Sul S.A. auditált beszámolója – alapján. A rendelkezésre álló információk alapján nem vonható le az a következtetés, hogy a pénzügyi költségek egy része nem kapcsolódik a vizsgált termékhez. Az FSS nem mutatott be azt alátámasztó bizonyítékot, illetve arra utaló körülményt, hogy e költségek eltúlzottak lennének. Megjegyzendő továbbá, hogy a pénzügyi költségek egy részének levonásával az SGA-költségekben elért csökkenés ennek megfelelő nyereségnövekedéssel járna. A végeredmény emiatt nem változna.

(154) Az STSS arra hívta fel a figyelmet, hogy bár a kínai exportáló gyártók egyes munkaerőköltségei (pl. a kutatási-fejlesztési és minőség-ellenőrzési osztály munkaerőköltségei) átkerültek az előállítási költségek közé, nincs bizonyíték arra, hogy e munkaerőköltségeket a reprezentatív országbeli gyártó SGA-költségei nem tartalmazzák, emiatt pedig lehetséges, hogy a rendes érték számtani képzése során a Bizottság kétszeresen számította be e költségeket.

(155) Az STSS azonban nem nyújtott bizonyítékot arra, hogy a reprezentatív országbeli gyártó SGA-költségei tartalmazzák ezeket a költségeket. A Bizottság ezért e tekintetben fenntartotta saját megközelítését.

(156) Végül az FSS az ADA 2.2.2. cikkének iii. pontjára hivatkozott, amely szerint a rendes érték számtani képzéséhez a nyereség *„bármilyen más észszerű módszer alapján [meghatározható], feltéve, hogy az így megállapított nyereség összege nem haladja meg más exportőrök vagy gyártók/termelők által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendesen elért nyereséget”*. A vállalat felhívta a figyelmet arra, hogy a Bizottság nem számította ki a nyereség Kínán belüli értékhatárát, miközben a rendes érték kiszámításához a reprezentatív országbeli vállalat 7,65 %-os nyereségét vette figyelembe.

(157) Az állításra reagálva a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint számtanilag képezte, miután az ideiglenes rendelet (103)–(157) preambulumbekezdésben kifejtett módon megállapította, hogy az exportáló országban fennálló jelentős torzulásokra tekintettel nem helyénvaló annak belföldi árait és költségeit alkalmazni. A nyereséget is beleértve minden költséget és árat, amelyet a jellegénél fogva befolyásolnak a belföldi piacra jellemző költségek és árak, ennélfogva torzultnak kell tekinteni. Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint a képzett rendes értéknek tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegét. A (98) preambulumbekezdésben kifejtett módon az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének rendelkezései teljes összhangban állnak az EU nemzetközi kötelezettségeivel, ezen belül a WTO ADA vonatkozó rendelkezéseivel is. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(158) Mivel a gyártási általános költségekkel, az SGA-költségekkel és a nyereséggel kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (201) és (202) preambulumbekezdését.

3.2.2.6. A rendes érték kiszámítása

(159) Mivel a rendes érték kiszámításával kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (203)–(210) preambulumbekezdését.

3.2.3. *Exportár*

(160) Mivel az exportár megállapításával kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (211)–(213) preambulumbekezdését.

3.2.4. *Összehasonlítás*

(161) A Bizottság a rendes értéket és a mintában szereplő kínai exportáló gyártók exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze az ideiglenes rendelet (214)–(216) preambulumbekezdésben ismertetett módon.

(162) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az STSS kifogásolta, hogy a Bizottság az exportárból levont egyes fuvarozással összefüggő kiadásokat, amelyekkel a reprezentatív országbeli gyártó SGA-költségeit nem csökkentette.

(163) Az STSS azonban nem nyújtott bizonyítékot arra, hogy a reprezentatív országbeli gyártó SGA-költségei tartalmazzák ezeket a költségeket. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(164) Az STSS exportárának kiszámításához a Bizottság a 2. cikk (10) bekezdésének i. pontja szerint kiigazította a másik országban a gyártóval kapcsolatban álló kereskedőn keresztül végzett értékesítéseket. Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az exportáló gyártó vitatta a kiigazítást, és azt állította, hogy a vele kapcsolatban álló harmadik országbeli kereskedővel egyetlen gazdasági egységet alkot, amelyben a kereskedő a belső értékesítési részleg feladatait látja el. Ennek megfelelően az exportáló gyártó a kiigazítás mellőzésére kérte a Bizottságot.

(165) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az uniós ítélkezési gyakorlat szerint egyetlen gazdasági egységről akkor lehet szó, ha egy gyártó a rendszerint belső értékesítési részleg által ellátott feladatokkal olyan, a termékeit forgalmazó vállalatot bíz meg, amely felett gazdasági ellenőrzést gyakorol ([16]). A Bíróság megállapította továbbá, hogy „az uniós intézmények kötelesek figyelembe venni az annak megállapítását lehetővé tevő tényezők összességét, hogy forgalmazó ellát-e az e gyártó szervezetén belüli értékesítési részleghez tartozó feladatokat”. ([17])

(166) Ennek megfelelően a Bizottság megvizsgálta a rendelkezésére álló tényeket, amelyek kapcsán a következőket állapította meg. Először is a Bizottság megállapította, hogy a vállalati struktúra alapján a vállalatcsoporton belül számos értékesítő vállalat található, köztük a vitatott kiigazítással érintett, a gyártóval kapcsolatban álló kereskedő. A Bizottság ennélfogva megerősítette, hogy a vizsgált termék uniós értékesítésében a gyártóval kapcsolatban álló több vállalat is részt vesz. A Bizottság az exportáló gyártó és a szóban forgó, a gyártóval kapcsolatban álló kereskedő közötti szerződések értékelése alapján megállapította, hogy a kapcsolatukat szabályozó egyes rendelkezések nehezen összeegyeztethetők azzal az elképzeléssel, hogy a két vállalat egyetlen gazdasági egységet alkotna. ([18])

(167) A Bizottság megállapította továbbá, hogy az értékesítéssel összefüggő feladatokkal nem a szóban forgó, a gyártóval kapcsolatban álló kereskedő, hanem egy másik részleg foglalkozott. A szóban forgó, a gyártóval kapcsolatban álló kereskedő alapszabálya és működési engedélye emellett olyan rendelkezéseket tartalmazott, amelyek túlmutattak a rendszerint belső értékesítési részlegre bízott feladatok körén. ([19]) Ezenkívül a kitöltött kérdőíven bemutatott, a gyártó és a vele kapcsolatban álló kereskedő közötti tárgyalási folyamat – különösen az értékesítés feltételei kapcsán ([20]) – további súlyos kétségekre adott okot azt illetően, hogy a két vállalat egyetlen gazdasági egységet alkotna. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(168) Annak érdekében, hogy a rendes érték és az exportár adótartalma azonos mértékű legyen, a Bizottság a rendes értéket megnövelte a vizsgált termék exportjára felszámított héa azon részével, amelyet Kína nem térített vissza a kínai exportáló gyártóknak. Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az FSS és az STSS vitatta a kiigazítást. A vállalatok azt állították, hogy vagy egyáltalán nem indokolt a kiigazítás, mivel a Bizottság nem a kínai belföldi árakat használja rendes értékként, vagy pedig a kiigazítást a torzulástól mentes költségek helyett a tényleges költségeken kell elvégezni.

([16]) A Bíróság ítélete, Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP, C-191/09. P és C-200/09. P egyesített ügyek, 55. pont.

([17]) A Bíróság ítélete, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) kontra az Európai Unió Tanácsa, C-468/15. P, 43. pont.

([18]) További – bizalmas jellegű – részleteket a vállalatnak megküldött egyedi tájékoztató dokumentum tartalmaz.

([19]) Titoktartási szempontok miatt a részletesebb indokolást a vállalatnak megküldött egyedi tájékoztató dokumentum tartalmazza.

([20]) Titoktartási szempontok miatt a részletesebb indokolást a vállalatnak megküldött egyedi tájékoztató dokumentum tartalmazza.

(169) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a Törvényszék T-423/09. sz. ügyben ([21]) hozott ítéletével összhangban igazította ki a rendes értéket. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(170) Mivel az összehasonlítással kapcsolatban nem érkeztek egyéb észrevételek, a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (214)–(216) preambulumbekezdését.

3.2.5. *Dömpingkülönbözetek*

(171) A (121)–(170) preambulumbekezdésben részletesen ismertetett módon a Bizottság az STSS és az FSS egyes észrevételeinek figyelembevételével újraszámította a szóban forgó vállalatokra vonatkozó dömpingkülönbözeteket.

(172) A mintában nem szereplő együttműködő kínai vállalatok (Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd. és Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.) dömpingkülönbözete a mintában szereplő vállalatokra vonatkozó két egyedi dömpingkülönbözet súlyozott átlaga, amelyet a Bizottság megfelelően kiigazított.

(173) A Bizottság az Unióba irányuló teljes kínai export 92 %-át képviselő kínai exportáló gyártók nagyfokú együttműködése alapján helyénvalónak ítélte, hogy minden más (nem együttműködő) exportáló gyártóra alkalmazandó maradvány dömpingkülönbözetet állapítson meg. A Bizottság ennélfogva helyénvalónak ítélte, hogy a minden más vállalatra vonatkozó dömpingkülönbözetet – a 18. cikk hatálya alá tartozó vállalat kivételével – a mintában szereplő kínai vállalatoké közül a legmagasabb egyéni dömpingkülönbözetnek megfelelő mértékben állapítsa meg a (77)–(82) preambulumbekezdésben kifejtett módon.

(174) Következésképpen a végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1])	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3
Minden más vállalat	106,5

([1]) Ez a különbözet alkalmazandó a rendelet rendelkező részében felsorolt valamennyi egyéb olyan, a TISCO csoporthoz tartozó kínai gyártóra, amely gyártja a vizsgált terméket.

(175) A Bizottság a kínai exportáló gyártóktól az ideiglenes tájékoztatásukat követően kapott észrevételek alapján elvégzett javításokkal és kiigazításokkal ismét kiszámította az egyéni dömpingkülönbözeteket, és azokról tájékoztatta a szóban forgó vállalatokat.

3.3. **Tajvan**

3.3.1. *Rendes érték*

(176) A rendes érték számítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (227)–(237) preambulumbekezdése tartalmazza.

(177) Az előzetes tájékoztatással és az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Yusco csoport azt állította, hogy a Bizottság helytelenül utasította el a csoport arra vonatkozó kérését, hogy a Bizottság az SGA-hányad számítását árfolyam-különbözet tekintetében, a nyersanyagköltségek levonását pedig az újrafeldolgozott maradék tekintetében igazítsa ki. A Bizottság megvizsgálta ezeket az igényeket.

([21]) A T-423/09. sz., Dashiqiao kontra Tanács ügyben 2011. december 16-án hozott ítélet, ECLI:EU:T:2011:764, 34–50. pont.

(178) Az SGA-költséghányad számításának árfolyam-különbözet tekintetében történő kiigazítására vonatkozóan megismételt igényt a Bizottság elutasította, mert a Yusco nem tudta igazolni, hogy a szóban forgó különbözetek belföldi értékesítéshez kapcsolódnak. A csoport az érdekelt felek végső tájékoztatását követően ugyancsak megismételte a fenti igényét, de azt ebben az esetben sem támasztotta alá. Az újonnan benyújtott és az ellenőrzés során egyeztetett érveket figyelembe véve azonban a Bizottság elfogadta az újrafeldolgozott maradékok tekintetében történő kiigazítást, amely a Yusco vállalatot és a vele kapcsolatban álló Tang Eng gyártót egyaránt érintette. A Bizottság a módosított dömpingszámításban a módosított előállítási költséget vette figyelembe.

(179) Az előzetes tájékoztatással és az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Walsin azt állította, hogy a Bizottság helytelenül utasította el a vállalat arra vonatkozó kérését, hogy a Bizottság végezzen kiigazítást a hulladék fogyóeszközök értékesítése, a tényleges leltárkészlet ellenőrzését követően megállapított nyersanyagköltségek, valamint tajcsungi üzemének feldolgozási költségei tekintetében. A Walsin vitatta továbbá, hogy a Bizottság azon határozatát, hogy a rendes érték megállapítása során nem veszi figyelembe a vámszabad gyárak, valamint a tengeri kikötők részére végzett belföldi, exportcélú értékesítéseket. A Bizottság megvizsgálta ezeket az igényeket.

(180) A rendes értéknek a hulladék fogyóeszközök értékesítése tekintetében való kiigazítására vonatkozó igényt a Bizottság megalapozottnak találta és elfogadta a Walsin ezzel kapcsolatban benyújtott pontosítására figyelemmel, amelyben a vállalat bizonyította, hogy a szóban forgó hulladék fogyóeszközök a gyártásban már nem voltak újrahasznosíthatók, így azokat fogyasztóknak értékesítették.

(181) A nyersanyagköltségeknek a tényleges leltárkészlet ellenőrzését követő kiigazítására vonatkozó igény kapcsán a Bizottság a benyújtott kiegészítő információk értékelése alapján úgy határozott, hogy megerősíti a kiigazítás iránti igényre vonatkozó ideiglenes határozatát, miután a vállalat nem tudta igazolni a leltárkülönbözet eltéréseinek eredetét. Ráadásul a különbözeteket a költségelszámolási rendszerben sem tartották nyilván, és a kiigazítás sem a próbamérleggel, sem a kitöltött kérdőívvel nem volt összeegyeztethető.

(182) A tajcsungi üzem feldolgozási költségeinek az üzem becsült nyeresége levonásával történő kiigazításával kapcsolatos igényt a Bizottság nem találta megalapozottnak. A Walsin nem tudta bizonyítani, hogy a lágyítás és pácolás belső számlázása csak a költségekre terjed ki és nem foglal magában haszonkulcsot, emellett a vállalat a költségelszámolási rendszerében sem tartotta nyilván az igényelt kiigazítást.

(183) Végül pedig a Bizottság elutasította az arra vonatkozó igényt, hogy a rendes érték megállapításakor vegye figyelembe a vámszabad gyárak és a tengeri kikötők részére végzett értékesítést. Annál is inkább, mert a kérdőívre adott válaszában maga a vállalat is közvetett exportcélú értékesítésnek minősítette ezeket az értékesítéseket, így azokat nem szerepeltette a belföldi értékesítések között. Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Walsin módosította véleményét, és azt állította, hogy az ügyleteket hazai felhasználásra szánt értékesítésnek kell tekinteni, mert a vállalat nem tudja megállapítani, hogy a termékeket végül belföldön használják fel, vagy exportálják. Az erre vonatkozó konkrétabb információk hiányában a benyújtott bizonyítékok alapján a Bizottság sem tudta megállapítani, hogy az értékesített termékeket belföldön használják fel, vagy exportálják. Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében a „hazai felhasználásra szánt" kifejezés nem azt jelenti, hogy az eladó szubjektív szándéka, illetve az lenne meghatározó, hogy az exportáló gyártónak nincs tudomása arról, hogy a kereskedő vagy a vámszabad gyár végül exportálja-e a terméket, hanem a termék tényleges rendeltetési helye, amely bármikor tárgyilagosan megállapítható egészen a végleges rendeltetési hely eléréséig és a termék belföldi piaci felhasználásra történő értékesítéséig. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(184) Egyéb állítás hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (227)–(237) preambulumbekezdését.

3.3.2. *Exportár*

(185) Mivel az exportárral kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (238)–(239) preambulumbekezdését.

3.3.3. *Összehasonlítás*

(186) Mivel az összehasonlítással kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (238)–(239) preambulumbekezdését.

3.3.4. *Dömpingkülönbözetek*

(187) A Bizottság a jelen ügyben magasnak ítélte az együttműködés szintjét, további exportáló gyártót nem azonosított. Következésképpen a Bizottság reprezentatívnak ítélte, ha a maradvány dömpingkülönbözetet a legmagasabb dömpingkülönbözetű exportáló gyártónál megállapított mértékben állapítja meg. A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
Yieh United Steel Co. és Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Minden más vállalat	7,5

4. **KÁR**

4.1. **Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása**

(188) Mivel az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározásával kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (246)–(248) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.2. **Az érintett uniós piac meghatározása**

(189) Az FSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési volumenét a belső kereslet határozza meg, és nem a szabadpiaci értékesítés, amely a teljes termelésnek csupán a töredékét teszi ki. Az FSS szerint erre utal, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési volumene 2016 és 2017 között annak ellenére nőtt, hogy a szabadpiaci értékesítés 94 000 tonnával visszaesett.

(190) Az STSS kínai exportáló gyártó a szabad és a kötött piac kapcsolatát illetően azt állította, hogy a piaci részesedés értékelése alapján az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci részesedését 62 %-osnak kell tekinteni, ugyanakkor ez a szegmens a teljes uniós piacnak csak mintegy 22 %-át teszi ki. Ennélfogva a piac fennmaradó 78 %-os – kötött – hányadában az uniós gazdasági ágazat 100 %-os részesedéssel bír. Az STSS szerint továbbá mindezt Indonézia – egyedüliként növekedő – piaci részesedésével együttesen kell tekinteni.

(191) A Bizottság kénytelen volt elutasítani ezeket az állításokat. Az ideiglenes rendelet (251) és (252) preambulumbekezdésében kifejtett módon a behozatallal kizárólag a vertikálisan integrálódott gyártók, például a mintában szereplő uniós gyártók szabadpiaci értékesítései állnak közvetlen versenyben. Ezért a Bizottság következetesen azt az eljárási gyakorlatot alkalmazza, hogy a kötött piac importtal szembeni védettségére tekintettel az ilyen esetekben egyes kármutatóknál nem veszi figyelembe a kötött felhasználást és értékesítést. Mivel azonban a kötött és a szabadpiacra szánt termékeket azonos gyártósorokon állítják elő, a termelés és a termelési kapacitás elemzésekor a kötött piacra szánt termékeket is figyelembe kell venni. Az olyan tőkeintenzív ágazatban, mint az acélipar, a kapacitáskihasználás arányát a legmagasabb szinten kellene tartani az állandó költségek csökkentése és a termelési költségek legalacsonyabb szinten tartása érdekében. Ezenfelül az egyes exportáló országok piaci részesedésének alakulása nem vizsgálható önállóan, mivel a jelenlegi vizsgálatban teljesülnek az összes érintett országból érkező behozatal összesített értékelésének feltételei (lásd a 4.4. szakaszt).

(192) Mivel az érintett uniós piac meghatározásával kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (249)–(255) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.3. **Uniós felhasználás**

(193) Mivel az uniós felhasználással kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (256)–(262) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4. **Az érintett országokból érkező behozatal**

(194) Az FSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy a Kínából, az Indonéziából és a Tajvanról érkező behozatal összesítése nem következetes. Mivel ez a dömpingellenes vizsgálat az azonos terméket érintő szubvencióellenes vizsgálattal párhuzamosan zajlik, a kár értékelésének a kár vizsgálat esetében meg kell egyeznie. A külön szubvencióellenes vizsgálatban azonban Tajvan nem szerepel az érintett országok között. Ebből adódóan az ebben a dömpingellenes vizsgálatban végzett, a Tajvanról érkező behozatalt is magában foglaló összesített értékelés nincs összhangban az említett szubvencióellenes vizsgálat összesített értékelésével, amely a Kínából és az Indonéziából érkező behozatalt figyelembe veszi, a Tajvanról érkező behozatalt viszont nem. Az FSS azt állította továbbá, hogy a Kínából és az Indonéziából érkező behozatal összesítése nem indokolt. Míg a kínai behozatal csökkent, az indonéz behozatal nőtt, ami állítólagosan arra utalna, hogy a kínai import nincs versenyben az indonéz importtal. Ezenkívül 2017-ben, amikor a kínai behozatal legnagyobb volumenével 21 %-os piaci részesedést ért el, az indonéz behozatal pedig nem volt jelen a piacon, az uniós gazdasági ágazat a legjobb évét teljesítette, amint ezt az értékesítési és jövedelmezőségi adatok is bizonyítják. A Bizottság kénytelen volt elutasítani ezeket az állításokat.

(195) Egyrészt nincs következetlenség abban, hogy a Bizottság a jelen vizsgálatban három országból – Kínából, Indonéziából és Tajvanról – érkező behozatalt, míg a külön szubvencióellenes vizsgálatban ezek közül csak két országból – Kínából és Indonéziából – érkező behozatalt értékel összesítve. Minden egyes esetet a saját egyedi jellemzői alapján vizsgál. A behozatal összesített értékelésének jogi feltételei mindkét esetben teljesülnek.

(196) Másrészt azon határozatát illetően, hogy az érintett országokból érkező behozatalt a jelen dömpingellenes vizsgálatban összesítetten értékelje, a Bizottság emlékeztet arra, hogy a figyelembe vett időszakban mindhárom országból érkező behozatal nőtt. Az ideiglenes rendelet (269) preambulumbekezdésében ismertetett okokból annak ellenére, hogy a figyelembe vett időszakban a Kínából érkező behozatal az indonéz behozataltól eltérően alakult, az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése szerinti összesített értékelés feltételei teljesülnek.

(197) Az STSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy a Kínából, Indonéziából és Tajvanról érkező behozatal összesítése nem indokolt, mivel eltérő versenyfeltételek érvényesülnek egyfelől Kína és Tajvan, másfelől Indonézia között. Míg Indonézia számára közvetlenül hozzáférhető a nikkel, a rozsdamentes acél előállításához szükséges fő nyersanyagok egyike, addig Kínának és Tajvannak behozatalra kell támaszkodnia, amely a korábbiakhoz képes korlátozottan elérhető az indonéziai kiviteli tilalom miatt. A Bizottság kénytelen volt elutasítani az állítást. Az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése szerinti összesített értékelésnek nem feltétele a nyersanyagok hasonló elérhetősége. A különböző országokban található exportőrök eltérő feltételekkel szembesülhetnek az inputok (nyersanyagok, emberi erőforrások) beszerzésében, ennek ellenére kibocsátási oldalon ugyanazokért az értékesítési területekért versenyezhetnek egymással. Itt is erről van szó, amit az is szemléltet, hogy a jelen ügyben az egyik fontos együttműködő felhasználó jelentős mennyiséget importált Kínából, Indonéziából és Tajvanról.

(198) Az STSS exportáló gyártó azt állította továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítési árszintje és a kínai behozatal mennyisége egyidejűleg (2017-ben) nőtt. Ugyanígy nem volt korreláció a kínai behozatali volumen és az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene között. A kínai behozatal figyelembe vett időszakban tapasztalt enyhe növekedése (+ 28 000 tonna) matematikailag nem okozhatott több mint négyszeres visszaesést (– 116 000 tonna) az uniós gyártók szabadpiaci értékesítésében. Mindemellett a vizsgálati időszakban a kínai behozatal az uniós felhasználásnak csupán 4,6 %-át tette ki.

(199) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. A (263)–(270) preambulumbekezdésben kifejtett módon a kínai behozatal nem értékelhető elkülönítetten, csak az Indonéziából és Tajvanról érkező behozatallal összesítve. Az érintett országokból érkező összesített behozatal a figyelembe vett időszakban 147 000 tonnával nőtt, amely egyértelműen meghaladja az uniós gazdasági ágazat azonos időszakban mért 116 000 tonnás visszaesését. Ráadásul a vizsgálati időszakban a kínai behozatal piaci részesedése a kárt okozó dömping eredményeként 18,3 %-ot, nem pedig 4,6 %-ot ért el. Ez utóbbi arány akkor adódik, ha a vizsgálat szempontjából meghatározott uniós piac a kötött piac volumenét is magában foglalja.

(200) Mivel az érintett országokból érkező behozatallal kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (263)–(270) preambulumbekezdésében foglalt egyéb következtetéseit.

4.4.1. *Az érintett országokból érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(201) Mivel az érintett országokból érkező behozatal volumenével és piaci részesedésével kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (271)–(277) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.5. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.5.1. *Általános megjegyzések*

(202) Mivel nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (278)–(282) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.5.2. *Makrogazdasági mutatók*

(203) Az ideiglenes rendelet 7. táblázatára hivatkozva az indonéz kormány azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitásának növekedése az ágazat kitűnő teljesítményére utal. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A Bizottság megállapította, hogy a termelési kapacitás a figyelembe vett időszakban 1 %-kal nőtt, ami azt a következtetést támasztja alá, hogy a termelési kapacitás a figyelembe vett időszakban gyakorlatilag állandó maradt (lásd az ideiglenes rendelet (284) preambulumbekezdését). A Bizottság ezért nem találta megalapozottnak az állítást.

(204) Az ideiglenes rendelet 8. táblázatára hivatkozva az STSS felhívta a figyelmet arra, hogy az uniós gyártók belső felhasználása és értékesítési volumene 2018 és a vizsgálati időszak között visszaesett, amit a vállalat az aránytalanul nagy kötött piac méretcsökkenésének tulajdonított. A Bizottság elutasította az állítást. A Bizottság megállapította, hogy nincs kapcsolat a szabad és a kötött piaci volumen alakulása között, különösen arra tekintettel, hogy a figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat több mint 30 %-os szabad termelési kapacitással működött. Ráadásul az STSS állítása tényszerűen sem tűnik helytállónak, mivel a kötött piac a figyelembe vett időszakban stabilan alakult (lásd az ideiglenes rendelet 9. táblázatát és (290)–(292) preambulumbekezdését), míg ugyanebben az időszakban az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése érdemben (9,3 százalékponttal) visszaesett.

(205) Az ideiglenes rendelet 10. táblázatára hivatkozva az indonéz kormány megállapította, hogy a termelékenység a magasabb foglalkoztatás miatt romlott. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. Ebből azonban nem lehet arra következtetni hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár a termelékenység ilyen arányú visszaesésének lenne tulajdonítható, még ha ez utóbbit a foglalkoztatás enyhe, 4 %-os bővülése okozta is a figyelembe vett időszakban. Az elszenvedett jelentős kárra az ideiglenes rendelet (307)–(310) preambulumbekezdésében kifejtett módon más mutatók utalnak. A Bizottság ugyanakkor emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban e tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(206) Az indonéz kormány az ideiglenes rendelet 14. táblázatára hivatkozva azt állította, hogy a jövedelmezőség értékelésében nem jelent meg az uniós gyártók belső értékesítésének hatása. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A Bizottság elutasította az állítást. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy – következetesen alkalmazott eljárási gyakorlatának megfelelően – ha egy ágazat szabadpiaci értékesítésre és belső felhasználásra is termel, akkor ez utóbbira a vizsgálat hatálya nem terjed ki több kármutató értékelése esetén. Ezt az ideiglenes rendelet (254) és (255) preambulumbekezdése már megfelelően kifejtette.

(207) Az indonéz kormány azt állította továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítésének részesedése – a teljes uniós értékesítés 20 %-a – a belső felhasználáshoz viszonyítva túl kicsi ahhoz, hogy befolyásolja az uniós gazdasági ágazat helyzetét, így az ágazatot nem érte kár. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A (191) preambulumbekezdésben említett módon a Bizottság emlékeztetett arra, hogy – következetesen alkalmazott eljárási gyakorlatának megfelelően – ha egy ágazat szabadpiaci értékesítésre és belső felhasználásra is termel, akkor ez utóbbira a vizsgálat hatálya nem terjed ki a legtöbb kármutató értékelése esetén. A Bizottság megállapította, hogy az érdemi elemzésnek és értékelésnek az uniós gazdasági ágazat következő gazdasági mutatói tekintetében a szabadpiacon uralkodó helyzetre kell összpontosítania: értékesítési volumen és értékesítési árak az uniós piacon, piaci részesedés, valamint jövedelmezőség. Ahol lehetséges és indokolt, ezeket a megállapításokat ezt követően össze kell hasonlítani a kötött piac adataival, hogy teljes képet lehessen alkotni az uniós gazdasági ágazat helyzetéről.

(208) Mivel a makrogazdasági mutatókkal kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (283)–(296) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.5.3. *Mikrogazdasági mutatók*

(209) Az FSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság olyan elemzésre alapozta a ténymegállapítását, amely nem terjedt ki az uniós gazdasági ágazat helyzetének az értékesítési árak tekintetében 2018-ig (tehát a figyelembe vett időszak legnagyobb részében) kedvező alakulására, és nem volt tekintettel arra, hogy az értékesítés az uniós gazdasági ágazat legjövedelmezőbb helyzetével egy időben esett vissza. Az FSS szerint a Bizottság nem alapozhatja a kárra vonatkozó ténymegállapításait arra, hogy 2018 és a vizsgálati időszak között az uniós gazdasági ágazat értékesítési árai 4 %-kal estek vissza, miközben költségei ugyanebben az időszakban csak 2 %-kal csökkentek. Más megfogalmazásban: a jelentős kárra vonatkozó ténymegállapítás nem alapozható egy elkülönített időszakban (a vizsgálati időszakban) megfigyelt nettó 2 %-os árcsökkenésre. Emellett az FSS arra hivatkozott, hogy 2018 és a vizsgálati időszak között az uniós gazdasági ágazat az előállítási költségét kényelmesen meghaladó árszinten tudott értékesíteni. A Bizottság kénytelen volt elutasítani az állítást. A Bizottság egyetértett azzal, hogy 2016 és 2018 között az árak és a költségek párhuzamos tendenciát követve egyaránt 22 %-kal nőttek, ez azonban már nem volt igaz 2018 és a vizsgálati időszak között, amikor az árak 5 százalékpontos esését csak 2 szakbizottság költségcsökkenés kísérte. A melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek piaca fokozottan árérzékeny, így az uniós gazdasági ágazatnak az olcsó dömpingelt behozatal további erőteljes bővülése miatt nem volt más választása, mint az, hogy értékesítési árai megállapításakor csak részben érvényesítse a költségnövekedést. Ennek megfelelően az ágazat pénzügyi mutatói nagymértékben romlottak, többek között az ideiglenes rendelet 14. táblázatában látható módon a nyereség 5,1 %-ról 3,5 %-ra mérséklődött.

(210) Az FSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat előállítási költségében a legjelentősebb növekedés 2016–2017 között figyelhető meg. Ugyanebben az időszakban nőtt a legnagyobb mértékben az érintett országokból érkező behozatal, míg az e behozatal és az uniós gazdasági ágazat értékesítése közötti árkülönbözet mintegy 200 EUR volt, ahogy a vizsgálati időszakban is. Ennek ellenére az uniós gazdasági ágazat 2016–2017 között 19 %-kal tudta növelni értékesítési árait úgy, hogy azokban a költségnövekedést is teljes egészében érvényesítette. A Bizottság elutasította az állítást. 2016–2017 között nemcsak az uniós gyártók, hanem az exportáló országok gyártói is növelték áraikat, mégpedig 21 %-kal, azaz tonnánként 316 EUR összeggel (lásd az ideiglenes rendelet 6. táblázatát). Ez azt mutatja, hogy a legalább stabil kereslettel jellemezhető piaci környezetben az uniós gyártók a tendenciákat csak részben tudták a saját hasznukra fordítani, mivel már ekkor is nyomás alatt álltak az érintett országokból érkező behozatal miatt, amely alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak. Továbbá e nyomás és a jövedelmezőségi szint megőrzésének kényszere miatt az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 2016-ról 2017-re számottevő mértékben csökkent az érintett országok javára.

(211) Az FSS és az STSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy noha az uniós gazdasági ágazat jelentősen alacsonyabb nyereségről számolt be a vizsgálati időszakban, beruházásaik értéke akkor 57 %-kal volt magasabb, mint 2016-ban. A kérdéssel az ideiglenes rendelet (306) preambulumbekezdése foglalkozott. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a beruházások növekedése nem eredményezett ennek megfelelő kapacitásbővítést (lásd az ideiglenes rendelet 7. táblázatát). Következésképpen a beruházások a meglévő kapacitások fenntartására, valamint a szükséges termelőeszközök időszerű cseréjére szorítkoztak.

(212) Az ideiglenes rendelet 11. táblázatára hivatkozva az STSS azt állította, hogy az uniós gyártók értékesítési áraiban 2018 és a vizsgálati időszak között megfigyelhető kisebb csökkenést az Indonéziából érkező alacsony árfekvésű behozatal fényében érdemes megítélni. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a mindhárom országból érkező behozatal összesített értékelésének feltételei teljesülnek, ezért egyik országból érkező behozatal sem vizsgálható a többi országból érkező behozataltól elkülönítetten.

(213) Az ideiglenes rendelet 13. táblázatára hivatkozva az indonéz kormány azt állította, hogy a készletek 2018 és a vizsgálati időszak közötti csökkenése az uniós gazdasági ágazat kedvező értékesítési teljesítményét jelzi. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A Bizottság elutasította az állítást. Az ideiglenes rendelet 8. táblázatában bemutatott módon az uniós szabadpiaci értékesítés 13 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. A készletek ezzel párhuzamos kismértékű csökkenése Indonézia állításával szemben nem reprezentatív, és nem alkalmas a megfigyelt értékesítési tendencia megkérdőjelezésére.

(214) Az ideiglenes rendelet 14. táblázatára hivatkozva az indonéz kormány azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt a beruházások 2017. évi magas szintje okozta, amely ezt követően – 2018-ban és a vizsgálati időszakban – pénzügyi terhet rótt az ágazatra. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A Bizottság elutasította az állítást. A beruházásokat jellemzően készpénztartalékból vagy hitelből finanszírozzák.

Ami a költségeket és az eredményhatást illeti, a beruházások értékcsökkenését hosszú, legalább ötéves időszakra számolják el. Következésképpen a nyereség 2017–2018 közötti 50 millió EUR összegű, illetve 2017 és a vizsgálati időszak közötti több mint 80 millió EUR összegű csökkenése nem tulajdonítható a 2017-ben végrehajtott beruházásoknak, amelyek együttes értéke 48 millió EUR volt ugyan, de leírásuk legalább ötéves időszakon keresztül történik.

(215) Az STSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy a mintegy 70 %-os kapacitáskihasználás nem a kár jele, mivel az acélágazati védintézkedési vizsgálat valamennyi acélkategóriára vonatkozóan ehhez hasonló átlagos kapacitást állapított meg. A Bizottság elutasította az állítást. Egyrészt a Bizottság felhívta a figyelmet arra, hogy az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználási aránya a figyelembe vett időszakban 69 %-ról 66 %-ra csökkent. Másrészt a dömpingellenes és a védintézkedési vizsgálatok jogi kerete eltérő. A védintézkedési vizsgálat során tett megfigyelések, illetve levont következtetések ennélfogva nem ültethetők át egy dömpingellenes vizsgálatra. A Bizottságnak az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban az ágazat helyzete szempontjából releváns valamennyi gazdasági tényezőt és mutatót értékelnie kell, és noha a tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást, a jelen vizsgálatban a kapacitáskihasználás alakulása és szintje a dömpingelt behozatal okozta kárra utal.

(216) Mivel a mikrogazdasági mutatókkal kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (297)–(306) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.5.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(217) Mivel a kárra vonatkozó következtetéssel kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (307)–(310) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(218) A (189) preambulumbekezdésben említett állításhoz kapcsolódóan az FSS exportáló gyártó azt állította, hogy a visszaesés az uniós gazdasági ágazat értékesítésében (–94 000 tonna) és piaci részesedésében (–7,3 %) 2017-ben volt a legerőteljesebb. Ennek ellenére az említett évben az uniós gazdasági ágazat nem szenvedett kárt, sőt, kivételesen jövedelmező volt. Az FSS szerint a szóban forgó behozatal növekedése annak tudható be, hogy a fokozottan a feldolgozóiparra összpontosító uniós gazdasági ágazat önként kivonta értékesítését az uniós szabadpiacról. A Bizottság elutasította az állítást. Nem helytálló az az állítás, hogy az uniós gazdasági ágazat a szabadpiaci értékesítés visszatartására kényszerült volna. Épp ellenkezőleg: a teljes figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat bőséges szabad kapacitással rendelkezett ahhoz, hogy a ténylegesnél nagyobb mennyiséget értékesítsen a szabadpiacon (lásd az ideiglenes rendelet (283)–(285) preambulumbekezdését, valamint 7. táblázatát).

(219) Az ideiglenes rendelet 7. táblázatára hivatkozva az indonéz kormány azt állította, hogy az érintett országokból érkező behozatal növekedése nem volt jelentős hatással az uniós gazdasági ágazat termelésére, mivel az utóbbi a figyelembe vett időszakban csupán 3 %-kal csökkent. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A Bizottság megállapította, hogy a 3 %-os csökkenés nem jelentéktelen annak ellenére, hogy más kármutatók a figyelembe vett időszakban még inkább romló tendenciát jeleztek; e tekintetben az ideiglenes rendelet (307)–(311) preambulumbekezdésére hivatkozik.

(220) Az ideiglenes rendelet 8. táblázatára hivatkozva az indonéz kormány azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítése 2017 után stabilizálódott, majd 2018 és a vizsgálati időszak között bővült, ami azt jelzi, hogy a vizsgált termék behozatala nem volt hatással az uniós gazdasági ágazat értékesítésére. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 2016–2017 között 71,2 %-ról 63,9 %-ra csökkent, amelyet 2017 és a vizsgálati időszak között kevésbé erőteljes csökkenés követett (63,9 %-ról 61,9 %-ra). Noha összességében a csökkenés valóban jelentősebb volt a figyelembe vett időszak első felében, az nem mondható el, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése egészséges szintre tért volna vissza, miután összességében 71,2 %-ról 61,9 %-ra csökkent. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(221) Az FSS és az STSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy az uniós gyártóknak nem a Kínából, hanem az Indonéziából érkező behozatal okozott kárt. Azzal érveltek, hogy az uniós gyártók nyereségét a kínai behozatal nem érintette, mivel a nyereség 2017–2018 között csökkent 10,2 %-ról 5,1 %-ra, ami az Indonéziából érkező behozatal megugrásával esett egybe, ugyanebben az időszakban viszont a kínai behozatal csökkent. A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. Az ideiglenes rendelet (263)–(270) preambulumbekezdésében kifejtett módon az összesített értékelés feltételei teljesültek, ezért a Kínából érkező behozatal nem vizsgálható az Indonéziából vagy Tajvanról érkező behozataltól elkülönítetten.

(222) Mivel más észrevétel nem érkezett azzal kapcsolatban, hogy a megállapított kár ennek a behozatalnak tudható be, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (312) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

(223) Az ideiglenes rendelet 11. táblázatára hivatkozva az STSS azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt az okozta, hogy az ágazatban felmerült előállítási költségek a figyelembe vett időszakban 20 %-kal nőttek. A Bizottság elutasította az állítást. A Bizottság az ideiglenes rendelet (319) preambulumbekezdésében már kifejtette, hogy a dömpingelt behozatal árnyomása miatt az uniós gazdasági ágazat egy bizonyos ponton túl nem tudta érvényesíteni értékesítési áraiban a nyersanyagköltségek általános növekedését. Ennélfogva a kárt nem önmagában az előállítási költség növekedése okozta, hanem az, hogy azt a dömpingelt behozatal miatt nem lehetett a fogyasztókra hárítani.

(224) Az indonéz kormány azt állította, hogy a kárt a kötött piac alakulása okozta, nem pedig a szabadpiacé. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A Bizottság elutasította az állítást. A kötött piac alakulása nem gyengítette a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggést. A figyelembe vett időszakban a szabadpiaci értékesítés 13 %-os visszaesése (– 150 000 tonna) mellett a belső felhasználás viszonylag stabil maradt (–20 000 tonna).

(225) Az indonéz kormány azt állította továbbá, hogy a Bizottság nem vizsgálta az uniós gazdasági ágazat belső értékesítési árait, márpedig a kárt bizonyára ezek okozták. Állítását az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte. A Bizottság elutasította az állítást. A Bizottság megállapította, hogy a belső értékesítésekre nem a szokásos piaci feltételekkel került sor, ezért nem vette figyelembe az ilyen tranzakciókat a kár értékesítésekor.

(226) Az STSS exportáló gyártó azt állította, hogy a dömpingellenes vámok kivetését követően különböző behozatali források, például a Koreai Köztársaság térnyerése várható. Miután azonban a Koreai Köztársaságból érkező behozatal átlagárai mindig is lényegesen alacsonyabbak voltak a kínai importáraknál, e behozatal a Kínából érkezőhöz képest még nagyobb kárt okozna az uniós gyártóknak. A Bizottság elutasította az állítást. Először is e behozatal kapcsán nincs elegendő bizonyíték a kárt okozó dömpingre, ami a jelen vizsgálat bizonyítékai alapján a Kínából érkező behozatalról nem mondható el. Másodszor: bár a Kínából származó melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek átlagos importárai a teljes figyelembe vett időszakban magasabbak voltak a Dél-Koreából érkező behozatal árainál, a kínai behozatal ennek ellenére folyamatosan alákínált az uniós gazdasági ágazat értékesítésének. Az alákínálásra vonatkozó számítások, amelyeket az érdekelt felek egyike sem vitatott, hasonló terméktípusok összehasonlításával készültek, ami az Eurostat statisztikai adatai alapján nem lehetséges, az említett dél-koreai árak pedig az Eurostat szerinti árak. Harmadszor: a kár a kínai behozatal volumenéből is származott, amely a figyelembe vett időszakban 14 %-kal nőtt, míg a Koreai Köztársaságból érkező behozatal ugyanebben az időszakban 49 %-kal csökkent. Emellett a kínai behozatal volumene 2016-ban mintegy háromszorosa, a vizsgálati időszakban pedig nagyjából hétszerese volt a Dél-Koreából érkező behozatalnak.

(227) Az STSS exportáló gyártó megismételte azt az állítását, amely szerint az uniós gazdasági ágazatot ért kár oka az uniós kapacitásfelesleg. A Bizottság az ideiglenes rendelet (322) preambulumbekezdésében kifejtett okokból elutasította az állítást.

(228) Mivel más észrevétel nem érkezett azzal kapcsolatban, hogy a megállapított kár e behozataltól eltérő tényezőknek tudható be, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (319)–(325) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

5.2.1. *Következtetés*

(229) A fentiek alapján, és mivel nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az ideiglenes szakaszban, valamint a végleges szakaszban vizsgált egyetlen másik tényező sem volt képes jelentős hatást gyakorolni az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetére. Ennélfogva ezek az egyéb tényezők sem külön-külön, sem együttesen vizsgálva nem gyengítették a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggést olyan mértékben, hogy ez az összefüggés már ne lenne valósnak és lényegesnek tekinthető, ami megerősíti az ideiglenes rendelet (326) és (327) preambulumbekezdésében foglalt következtetést.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

6.1. **Az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához elegendő különbözet vizsgálata Tajvan esetében**

(230) Az FSS kínai exportőr azt állította, hogy az alulértékesítési különbözet értékeléséhez számított irányárat mesterségesen megnövelték az uniós gyártók által kapott támogatások. A vállalat szerint a kapott támogatásokra tekintettel nem indokolt a jövőbeli megfelelési költségekre vonatkozó összeg hozzáadása. Ugyanígy a vizsgálati időszakban kapott támogatások mértékének megfelelően csökkenteni kell a kutatás és fejlesztési kiadásokat és munkaerőköltségeket. Ennek hiányában a mintában szereplő vállalatok kétszeres előnyhöz jutnának.

(231) A Bizottság elutasította az állítást. Egyrészt az állítást nem támasztották alá megfelelő bizonyítékokkal. Másrészt azért sincs szó kétszeres beszámításról, mert az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszakra vonatkozó, ellenőrzött előállítási költségeiben már megjelennek az uniós gyártók által kapott esetleges támogatások és azok jelenlegi megfelelési költségei, míg a kiegészítések csak az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdése szerinti jövőbeli megfelelési költségeket érintik, amelyek eltérő időszakban merülnek fel. A Bizottság ennek megfelelően szükség szerint levonta a jövőbeli költség kiszámításához már figyelembe vett jelenlegi költségeket.

(232) Az érdekelt felek ideiglenes és végső tájékoztatását követően több érdekelt fél megkérdőjelezte a 8,7 %-os nyereségcél alkalmazását, amely az uniós gazdasági ágazat 2016-ban és 2017-ben elért 7,2 %-os, illetve 10,2 %-os haszonkulcsának átlaga. Az érdekelt felek különösen azzal érveltek, hogy a Bizottság közlése szerint 2017 különleges év volt az uniós gazdasági ágazat számára, így az abban az évben elért nyereséget valószínűleg nem lenne helyénvaló nyereségcélként figyelembe venni. Ugyanezt az acéltermékekre vonatkozó végleges védintézkedések bevezetéséről szóló rendelet is megállapította. Ráadásul az érintett országokból érkező behozatal piaci részesedése 2017-ben 25 %, míg 2016-ban ennél még lényegesen alacsonyabb, 18,3 % volt. Ennélfogva a Bizottságnak csak a 2016. évi, vagy 6 %-os haszonkulcsot lenne helyénvaló alkalmaznia. Ezzel szemben az Eurofer szerint a megnövekedett behozatal miatt az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 2016-hoz képest jelentős mértékben (7,3 százalékponttal) csökkent 2017-ben, így az utóbbi évben elért 10,2 %-os jövedelmezőség nem tekinthető kivételesen magasnak, ezért ezt az értéket kell nyereségcélként figyelembe venni.

(233) A Bizottság megerősítette, hogy a 8,7 %-os nyereségcél alkalmazása az ideiglenes rendelet (331) preambulumbekezdésében ismertetett okokból helyénvaló. Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban az alkalmazott nyereségcélt olyan tényezők figyelembevételével kell megállapítani, mint az érintett országokból érkező behozatal megnövekedése előtti jövedelmezőségi szint, az összes költség, a beruházások, a kutatás és fejlesztés és az innováció fedezéséhez szükséges jövedelmezőségi szint, valamint a rendes versenyfeltételek mellett várható jövedelmezőségi szint. A Kínából és Tajvanról érkező behozatal nyilvánvaló jelenléte ellenére 2017-ben az Indonéziából érkező behozatal még mindig elenyésző mértékű volt ([22]), ezért a 2017. évi nyereségadat az azt megelőző jövedelmezőségi szintet tükrözi, hogy az összes országból érkező behozatal megnövekedett volna. Az érintett országokból érkező behozatal együttes piaci részesedése 2017-ben 25 %-os volt, ami már valóban jelentősnek tekinthető, ez pedig bizonyára leszorította az uniós gazdasági ágazat által az említett évben elért haszonkulcsot, amely ezért nem alkalmas nyereségcél megállapítására. Az ideiglenes rendelet (331) preambulumbe-

([22]) Indonézia piaci részesedése 2017-ben 0,0014 %, 2018-ban viszont már 3,7 % volt.

kezdésében kifejtett módon azonban 2017 kivételes év volt, így az uniós gazdasági ágazat haszonkulcsa – leszorított szintje ellenére – kellően magas volt még akkor is, ha olyan évben sikerült elérni, amikor a normális versenyfeltételek nem érvényesültek maradéktalanul. A Bizottság ezért megerősítette, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésében előírt követelményeknek teljes mértékben megfelel azzal, hogy a 2017. évet is figyelembe véve a nyereségcélt a 2016. és a 2017. év nyereségének átlaga alapján állapítja meg.

(234) Az érdekelt felek végső tájékoztatása kapcsán a Marcegaglia azt állította, hogy a Bizottságnak a melegen hengerelt fekete rozsdamentesacél lemezek és tekercsek irányárát alacsonyabb nyereségcél alapján kellett volna megállapítania, amely a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezeken és tekercseken belül tükrözi a fekete félkész termékeknek a fehér késztermékektől eltérő sajátos tulajdonságait.

(235) A Bizottság elutasította az állítást. A (30) preambulumbekezdésben és az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekezdésében kifejtett módon a fekete és fehér tekercsek ugyanazokkal az alapvető fizikai és kémiai jellemzőkkel rendelkeznek, ezért mindkét típus az érintett termékkörbe tartozik. A Bizottság által alkalmazott nyereségcél ezért mindkét típusra vonatkozó adatokon alapul, ennek megfelelően pedig tükrözi a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezeken és tekercseken belül a fekete félkész termékeknek a fehér késztermékektől eltérő sajátos tulajdonságait.

(236) Az Eurofer azt állította, hogy az ideiglenes rendeletben megállapított kárkülönbözet mértéke alulbecsült. Az ideiglenes rendelet (332)–(333) preambulumbekezdésére hivatkozva az Eurofer új bizonyítékokkal szolgált, amelyek a szervezet álláspontja szerint indokolják az alaprendelet 7. cikkének (2c) és (2d) bekezdése alapján végzett kiigazítások megnövelését. A Bizottság részben elfogadta ezeket az állításokat. Ennek eredményeként a Bizottság egyaránt felfelé helyesbítette az egy uniós gyártó esetében az elmaradt beruházások tekintetében (7. cikk (2c) bekezdés) tekintetében, valamint a két uniós gyártó esetében a jövőbeli megfelelési költségek (7. cikk (2d) bekezdés) tekintetében végzett kiigazításokat. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a panaszos a mintában szereplő gyártók egyike kapcsán megismételte két állítását, a Bizottság azonban további kiigazításokat nem tartott elfogadhatónak.

(237) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eurofer megismételte azt az állítását, amely szerint az uniós gazdasági ágazat irányárában a Bizottság által az alaprendelet 7. cikkének (2c) és (2d) bekezdése alapján végzett kiigazítás nem elégséges. A szervezet álláspontja szerint a Bizottságnak meg kell őriznie rugalmasságát, és lehetővé kell tennie a vállalkozások számára, hogy kiegészítő bizonyítékokkal támasszák alá az állításaikat akár a helyszíni ellenőrzéseket követően is, amikor a benyújtott információk már nem ellenőrizhetők.

(238) A Bizottság elutasította az állítást. Az említett állítások felvetések (kivéve azokat, amelyeket a Bizottság megalapozottnak talált és elfogadott, és amelyek tekintetében a (236) preambulumbekezdésben kifejtett módon kiigazításnak adott helyt) először csak az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően fogalmazták meg úgy, hogy a mintában szereplő gyártók nem válaszoltak a kérdőív vonatkozó kérdéseire, az állításaikat a helyszíni vizsgálatok során sem fogalmazták meg, és azt sem indokolták meg tárgyilagosan, hogy miért nem tudták időben benyújtani az szóban forgó információkat. A Bizottság ezért nem tartotta indokoltnak, hogy a mintában szereplő gyártók igen késői szakaszban nyújtsanak be sok esetben teljesen új számadatokat és állításokat tartalmazó, az adott szakaszban nem ellenőrizhető információkat.

(239) Az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdése szerinti, a jövőbeli társadalmi és környezeti költségek tekintetében történő kiigazítások kapcsán az Eurofer azzal vádolta a Bizottságot, hogy az uniós gazdasági ágazattal szemben hátrányosan megkülönböztető megközelítést alkalmaz, mivel nem hajlandó a mintában szereplő gyártók egyikének adatait a mintában szereplő másik két gyártóra extrapolálni, miközben a Zhenshi kínai exportáló gyártóra vonatkozó egyéni dömpingkülönbözetet más kínai exportáló gyártóknál rendelkezésre álló információk felhasználásával számította ki.

(240) A Bizottság elutasította az állítást. Az Eurofer két olyan helyzetet említ – egy exportáló gyártóra vonatkozó dömpingkülönbözetnek a 18. cikk (3) bekezdése szerinti kiszámítását, valamint egy adott vállalatra vonatkozó egyéni irányár kiszámítását –, amelyek eltérő jellegüknél fogva nem hasonlíthatók össze. A (87)–(92) preambulumbekezdésben kifejtett módon a Zhenshi rendes értékét a Bizottság az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdésével összhangban csak bizonyos adatok tekintetében számította a rendelkezésre álló tények alapján, míg az uniós gyártók irányárát illetően nem merült fel probléma az együttműködés hiánya miatt, és a Bizottságnak a ténymegállapításai megtételéhez szükséges tények maradéktalanul a rendelkezésére álltak. Ráadásul a szóban forgó jövőbeli környezetvédelmi beruházások és működési költségek az adott vállalatra egyedileg voltak jellemzők, így a mintában szereplő más vállalatokra történő extrapolációra nem voltak alkalmasak.

(241) Az Eurofer azt állította továbbá, hogy a kárhelyzet 2019. június 30-át, tehát a vizsgálati időszak végét követően tovább romlott, amit a Bizottságnak figyelembe kell vennie a végleges intézkedések mértékének megállapításakor. Az Eurofer ennek kapcsán az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdésére, 9. cikkének (4) bekezdésére, valamint 7. cikkének (2c) és (2d) bekezdésére hivatkozott. A Bizottság megállapította, hogy a (236) **Error! No bookmark name given.**preambulumbekezdésben, valamint az ideiglenes rendelet (330)–(334) preambulumbekezdésében kifejtett módon indokoltnak tartja a 7. cikk (2c) és (2d) bekezdése szerinti kiigazításokat. Emellett a behozatal

nyilvántartásba vétele megtörtént, a visszamenőleges hatályú behajtás feltételei azonban nem teljesültek (lásd a (321)–(325) preambulumbekezdést). A Bizottság a 9. cikk (4) bekezdése kapcsán megállapította, hogy *az előzetes tájékoztatási időszakban a vizsgált behozatal nem növekedett tovább jelentős mértékben,* amelynek esetén növekedésből eredő további kárt figyelembe kellett volna vennie a kárkülönbözet meghatározásakor. A Bizottság ezért nem találta megalapozottnak az állítást.

(242) Az áron aluli értékesítésre vonatkozó számítások fenti változásaira, valamint a dömpingkülönbözetekben a (178) és a (180) preambulumbekezdésnek megfelelően végrehajtott változtatásokra figyelemmel az ideiglenes rendelet (336) preambulumbekezdésében található táblázat a következők szerint módosul:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Alulértékesítési különbözet (%)
Tajvan	Yieh United Steel Co. és Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	24,2
Tajvan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Tajvan	Minden más vállalat	7,5	24,2

(243) Mivel az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez szükséges különbözet Tajvanra vonatkozó vizsgálatával kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (330)–(336) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

6.2. **Az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához elegendő különbözet vizsgálata Indonézia és Kína esetében**

6.2.1. *Áron aluli értékesítés, valamint az alulértékesítési különbözet és a dömpingkülönbözet összehasonlítása*

(244) A Törvényszék által a T-301/16. sz., Jindal Saw Ltd és Jindal Saw Italia S.p.A. kontra Európai Bizottság ügyben (a továbbiakban: Jindal Saw-ügy) 2019. április 10-én hozott ítéletre ([23]) hivatkozva az FSS kínai exportőr azt állította, hogy az exportárak és az uniós gazdasági ágazat értékesítési árai közötti összehasonlítás nem feltétlenül a kereskedelem azonos szintjén történt, mivel az uniós gyártók jellemzően leányvállalatokon (azaz a gyártókkal kapcsolatban álló vállalatokon) keresztül értékesítenek. Ennek kapcsán az FSS további részletes tájékoztatást kért a kárkülönbözet számítására vonatkozóan. Az említett igényt illetően a Bizottság pontosítja, hogy az alákínálási különbözetek kiszámításához kizárólag az uniós gyártók független vállalatok részére végzett értékesítéseit vette figyelembe. Az áron aluli értékesítésre vonatkozó számításokat illetően a Bizottság azért nem használta fel az uniós gazdasági ágazat értékesítési árait, mert az irányárak a mintában szereplő gyártók előállítási költségein alapultak. Emellett más rendelkezésre álló információ nem utalt arra, hogy a kereskedelem szintjét érintő kiigazítás lenne szükséges. Végül pedig a Bizottság nem adhat tájékoztatást az uniós gyártóktól kapott és a számításhoz alapul vett adatokról, mert azok az alaprendelet 19. cikke értelmében bizalmasnak minősülnek.

(245) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása kapcsán, majd a végső tájékoztatást követően az STSS azt állította, hogy saját értékesítési árai és az uniós gazdasági ágazat értékesítési árainak összehasonlításakor a Bizottságnak nem szabadott volna levonnia a gyártóval kapcsolatban álló importőr SGA-költségeit és nyereségét, mivel ez a *Jindal Saw-ügy* megállapításaiba ütközne, amint ezt a Törvényszék által a T-383/17. sz., Hansol Paper Co. Ltd. kontra Európai Bizottság ügyben (a továbbiakban: Hansol Paper-ügy) 2020. április 2-án hozott ítélet ([24]) is megerősítette.

(246) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Az alákínálás (különösen az exportár) kiszámításánál figyelembe vett elemek tekintetében a Bizottságnak azonosítania kell az első olyan pontot, ahol az Unió piacán sor kerül (vagy kerülhet) az uniós gyártókkal folytatott versenyre. Ez a pont az első független importőr beszerzési ára, mivel ez a vállalat elvben választhat, hogy az uniós gazdasági ágazattól vagy tengerentúli beszállítóktól szerzi-e be az adott terméket.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=HU&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714

(247) Ebben az esetben az importárat egyes exportértékesítéseknél nem lehet névértéken venni, mert az exportáló gyártó és az importőr kapcsolatban állnak egymással. Ezért egy megbízható, szokásos piaci viszonyoknak megfelelő importár meghatározása érdekében az ilyen árat a kapcsolt importőr által az első független vevő esetében alkalmazott viszonteladási árat kiindulási pontként használva kell kiszámítani. Ennek az árképzésnek az elvégzésekor az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésében szereplő exportár-képzési szabályokat kell analógia útján alkalmazni csakúgy, mint az exportár dömpinghez kapcsolódó meghatározásakor. Az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazása lehetővé teszi egy olyan ár meghatározását, amely teljes mértékben összehasonlítható a független vevők részére történő értékesítések vizsgálatakor felhasznált árral, emellett összehasonlítható az uniós gazdasági ágazat értékesítési árával is.

(248) Ezért a tisztességes összehasonlítás lehetővé tétele érdekében indokolt az SGA-költségek és a nyereség levonása a független ügyfelek felé végzett értékesítések során alkalmazott viszonteladói árból, mivel így van lehetőség egy megbízható ár elérésére. ([25])

(249) A levonást az áron aluli értékesítés számításakor is alkalmazni kell. Az uniós gazdasági ágazat irányára valójában a nyereségcéllal növelt előállítási költségen alapul, tekintet nélkül arra, hogy a terméket végül a gyártóval kapcsolatban álló vagy tőle független vevőknek értékesítik az Unióban, ennélfogva a kivitel CIF- (érkeztetési) árához helyénvaló hasonlítani, amely jellegéből adódóan nem foglalja magában a gyártóval kapcsolatban álló uniós importőrök SGA-költségeit és nyereségét.

(250) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása kapcsán az FSS előadta, hogy mivel exportvolumenének 32 %-a olyan termékkódokból áll, amelyeket a mintában szereplő uniós gyártók nem értékesítenek és ennélfogva azokra az alákínálási és alulértékesítési számítások sem terjednek ki, a számítások a Törvényszék által a T-500/17. sz., Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd. kontra Európai Bizottság ügyben a továbbiakban: Hubei Xinyegang-ügy) 2019. szeptember 24-én hozott ítélete 74. pontjának megállapításaiba ütköznek. ([26]) Az STSS hasonló állítást fogalmazott meg uniós értékesítési volumene 8 %-át illetően. Ezen állításokat az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételték.

(251) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. Először is a *Hubei Xinyegang-ügy* jelenleg a Bíróság előtt folyamatban lévő fellebbezési eljárás tárgyát képezi. Ezért az ítéletnek az állításban foglalt kérdést érintő megállapításai nem jogerősek. Másodszor: a Bizottság megállapította, hogy az alákínálási és alulértékesítési különbözet értékelésekor az összehasonlítás az érintett országokból az unióba exportált modellek alapján történik. Az exportáló gyártók exportértékesítése és az uniós gazdasági ágazat értékesítése közötti összehasonlításból természetszerűleg adódik, hogy az uniós gazdasági ágazat nem értékesítette az összes exportált modellt. A jelen ügyben az összes vizsgált kínai exportáló gyártóra vetített egyezési arány 84 %-os volt, amelyet a Bizottság elégségesnek ítélt az exportált és az uniós gazdasági ágazat által értékesített modellek átfogó és tisztességes összehasonlításához. Harmadszor: az alaprendelet nem írja elő, hogy a Bizottság terméktípusonként külön árelemzést végezzen. A jogszabályi követelmény a hasonló termék szintjén tett megállapításra vonatkozik. Végül pedig a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy minden termékkód az érintett termékkörhöz tartozik, és legalább bizonyos mértékig versenyez egymással. Ezért a mintában szereplő exportáló gyártók exportjának az uniós gazdasági ágazat által nem értékesített hányada nem alkot önálló kategóriát az érintett termékkörön belül, hanem teljes mértékben versenyez minden olyan termékosztállyal, amelynél egyezés állapítható meg.

(252) A *Hubei Xinyegang-ügyben* hozott ítélet 71. pontjára hivatkozva az STSS megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazatból kiválasztott mintában szereplő vállalatoknak az alákínálási és alulértékesítési számításokban figyelembe vett értékesítési volumene nem azonos a hasonló terméknek az uniós gazdasági ágazatból a mintában szereplő felek által végzett teljes értékesítésével. Állítása szerint ez az említett ítélet 71. pontja értelmében nem megengedett. A (250) preambulumbekezdésben említett módon az ítélet fellebbezési eljárás tárgyát képezi. Az állítás lényegét illetően a Bizottság megállapította, hogy az összehasonlításban nem veheti figyelembe azokat a termékkódokat, amelyeket az uniós gazdasági ágazat értékesít, az exportáló gyártók viszont nem. A tisztességes összehasonlítás érdekében a Bizottság hasonló termékeket mért össze egymással, ezért nem vette figyelembe a termék-meghatározásnak megfelelő és az uniós gazdasági ágazat által értékesített, de az STSS által nem exportált modelleket. Másodszor: az előző preambulumbekezdésben említett módon az alaprendelet nem írja elő, hogy a Bizottság terméktípusonként külön árelemzést végezzen. A jogszabályi követelmény a hasonló termék szintjén tett megállapításra vonatkozik. Az értékelés a termékkódokból indul ki, ami ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a

([25]) Mindenesetre az STSS a vele kapcsolatban álló importőr közreműködésével igen kis mennyiségben értékesített, így az exportár 2. cikk (9) bekezdése szerinti kiigazításának elhanyagolható hatása lenne az alákínálási különbözetre.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842

különböző termékkódok ne versenyeznének egymással. Ennélfogva abból, hogy az STSS Unióba érkező behozatala tekintetében az összehasonlítás nem terjedt ki az uniós gazdasági ágazat egyes termékkódjaira, nem következik az, hogy a behozatal ne gyakorolna árnyomást e termékekre. Harmadszor: a Bizottság kiemelte, hogy az STSS kapcsán végzett számításban figyelembe vett egyező termékkódok esetében az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene az STSS uniós piaci értékesítésének megközelítőleg kétszeresét tette ki, ennélfogva nagymértékben reprezentatívnak tekinthető. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(253) Az indonéz kormány megkérdőjelezte, hogy az importárak és az uniós gazdasági ágazat értékesítési árai termékösszetétel tekintetében összehasonlíthatók lennének. A Bizottság pontosította, hogy az alákínálási és az alulértékesítési különbözet számítása a termékkódok figyelembevételével végzett összehasonlításon alapul, ami biztosítja, hogy csak olyan termékek legyenek összemérhetők, amelyek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében egymáshoz hasonlók. Az érintett országokból érkező behozatal mindenesetre az uniós gazdasági ágazat által értékesített valamennyi termékkel versenyez, arra pedig nincs bizonyíték, hogy a teljes behozatal azon kisebb része, amely közvetlenül nem hasonlítható össze a mintában szereplő uniós gazdasági ágazat által értékesített terméktípusokkal, ne gyakorolhatna versenynyomást az uniós gazdasági ágazatra.

(254) A dömpingkülönbözetekben a 3. szakasznak megfelelően végrehajtott változtatásokra, valamint az alulértékesítési különbözet 6.1. szakaszban ismertetett változásaira figyelemmel az ideiglenes rendelet (337) preambulumbekezdésében található táblázat a következők szerint módosul:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Alulértékesítési különbözet (%)
Indonézia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3
Kína	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5
	Minden más vállalat	106,5	19

6.2.2. *Nyersanyagpiaci torzulások*

a) Indonézia

(255) Mivel érkeztek további észrevételek sem az Indonézia nyersanyagpiacán fennálló torzulásokkal, sem azzal kapcsolatban, hogy a torzulással érintett nyersanyagok mekkora hányadát teszik ki a vizsgált termék előállítási költségeinek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (342)–(346) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

b) Kína

(256) Az ideiglenes ténymegállapításokra vonatkozó tájékoztatást követően két kínai exportáló gyártó állításokat nyújtott be az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazására, valamint az említett bekezdés szerinti bizottsági ténymegállapításokra vonatkozóan. A Bizottság az alábbi preambulumbekezdésekben kifejtett módon az állítások egyikét elfogadta, a többit elutasította. A Bizottság emellett a kínai exportáló gyártók egyikét érintő elírást is helyesbített, amelynek egyébként nem volt hatása a ténymegállapításokra. ([27])

(257) Az egyik kínai exportáló gyártó azt állította, hogy a referenciaár és a torzulással érintett nyersanyagnak a szóban forgó gyártóra vonatkozó tényleges beszerzési ára közötti, a 7. cikk (2a) bekezdésének második albekezdésében előírt összehasonlítás során a Bizottság az árakat eltérő szállítási feltételek alapján hasonlította össze, ezáltal pedig mesterségesen megnövelte a két ár közötti különbséget.

([27]) A Bizottság az érintett exportáló gyártónak küldött egyedi tájékoztató dokumentumban részletes magyarázatot adott az elírásról.

(258) A Bizottság egyetértett az állítással, és ennek megfelelően módosította a számítást. A Bizottság az érintett vállalatnak szóló egyedi tájékoztató dokumentumban közölte a módosított számítást. A módosítás azonban nem változtatott azon a ténymegállapításon, hogy a nyersanyag ára jelentősen alacsonyabb a torzulástól mentes referenciaárnál.

(259) Két kínai exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság nem a megfelelő nevezőt választotta, amikor az egyik nyersanyagnak a vállalatok teljes előállítási költségén belüli súlyát számította ki annak megállapítása céljából, hogy az elérte-e 17 %-os küszöbértéket. Állításuk szerint a Bizottság az előállítási költségben nem vette figyelembe az értékesítési, általános és igazgatási (SGA-)költségeket, ezáltal mesterségesen megnövelte a szóban forgó nyersanyag súlyát a vállalatok előállítási költségén belül. A vállalatok azzal érveltek, hogy a Bizottságnak a nevezőben szerepeltetnie kellett volna az SGA-költségeket is.

(260) A Bizottság megállapította, hogy a 7. cikk (2a) bekezdése egyértelműen az érintett termék előállítási költségét említi a számításban (nevezőként) felhasználandó értékként. A Bizottság emlékeztetett továbbá arra, hogy az előállítási költség alaprendelet szerinti fogalma nem foglalja magában az SGA-költségeket. Ezt támasztja alá az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének értelmezése is, amely szerint „a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek [...] alapján kell kiszámítani”.

(261) A Bizottság álláspontja szerint tehát egyértelmű, hogy a 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazásában a nevező (az előállítási költség) nem tartalmazhatja az SGA-költségeket. A Bizottság ennek megfelelően elutasította az állítást.

(262) Másodszor: a két exportáló gyártó vitatta azt, hogy a Bizottság egyrészt a számlálóban egy adott nyersanyag torzulástól mentes költségét (a felhasznált mennyiséggel megszorozva), másrészt a nevezőben a tényleges előállítási költséget szerepeltette. A vállalatok tehát azzal érveltek, hogy az alkalmazott megközelítés miatt torzult a számítás, ezért kérték, hogy a Bizottság e tekintetben módosítsa megfelelően a számítást úgy, hogy az összehasonlítás számlálójában és nevezőjében egyaránt torzulástól mentes értéket szerepeltet.

(263) A Bizottság ennek kapcsán megállapította, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezés egyértelműen fogalmaz: „E rendelet alkalmazásában a feldolgozott vagy fel nem dolgozott nyersanyagnak – beleértve az energiát is – amellyel kapcsolatban torzulást állapítottak meg, az érintett termék előállítási költségének legalább 17 %-át kell kitennie. Ehhez a számításhoz a nyersanyagnak a reprezentatív nemzetközi piacokon kialakult torzításmentes árát kell figyelembe venni.”

(264) Azáltal tehát, hogy a számlálóban a szóban forgó nyersanyag(ok) torzulástól mentes értékét, a nevezőben pedig a vállalatoknál felmerült tényleges előállítási költséget szerepeltette, a Bizottság megfelelően alkalmazta az alaprendeletnek ezt a rendelkezését.

(265) A mintában szereplő két kínai exportáló gyártó vállalatspecifikus kérdések kapcsán további állításokat fogalmazott meg a 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazására vonatkozóan. A Bizottság ennek megfelelően, valamint a vállalatok adatainak bizalmas kezelése érdekében egyedi tájékoztató dokumentumban reagált az állításokra. Az említett kiegészítő állításokat mindenesetre elutasította.

(266) Végül pedig a Bizottság értékelte annak a kínai exportáló gyártónak a sajátos helyzetét, amelynél a vállalat együttműködésének hiányában nem tudta ellenőrizni a 7. cikk (2a) bekezdése szerinti értékelés megfelelő elvégzéséhez szükséges releváns információkat. [28] A Bizottság erre tekintettel az alaprendelet 18. cikkének alkalmazásához folyamodott. Ennek megfelelően úgy ítélte meg, hogy a mintában szereplő két kínai exportáló gyártó kapcsán –ellenőrzött információk alapján – a 7. cikk (2a) bekezdésének értelmében vett nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozóan tett ténymegállapítások ez utóbbi vállalatra is érvényesek.

(267) Mivel érkeztek további észrevételek sem a Kína nyersanyagpiacán fennálló torzulásokkal, sem azzal kapcsolatban, hogy a torzulással érintett nyersanyagok mekkora hányadát teszik ki a vizsgált termék előállítási költségeinek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (347)–(350) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

---

[28] A Bizottság a megfelelő elemzéshez nélkülözhetetlen adatokat nem tudott ellenőrizni. Együttműködés hiányában nem került sor többek között a gyártási általános költség, ennélfogva pedig a teljes előállítási költség ellenőrzésére.

6.2.3. *Az uniós érdek az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése alapján*

6.2.3.1. Szabad kapacitás az exportáló országban

(268) Mivel a Kínában és az Indonéziában meglévő szabad kapacitásokkal kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (352) és (353) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

6.2.3.2. A nyersanyagokért folyó verseny

(269) Mivel a nyersanyagokért folyó versennyel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (354)–(357) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

6.2.3.3. Az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatás

(270) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Eurofer előadta, hogy a Bizottság nem indokolta koherens módon a következtetését, mivel az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatást a felhasználók érdekével összefüggésben vizsgálta, ezáltal pedig jogalkalmazási hibát vétett. Az Eurofer azt állította továbbá, hogy a Bizottság összemosott két, az uniós érdekre vonatkozó vizsgálatot: az uniós érdeknek az alaprendelet 7. cikke (2b) bekezdése szerinti vizsgálatát, valamint a 21. cikk szerinti vizsgálatot. Az Eurofer az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte ezt az állítását, és azzal érvelt, hogy a Bizottság a 21. cikk szerinti vizsgálatot helytelenül a 7. cikk (2b) bekezdése szerinti vizsgálat előtt végezte el.

(271) A Bizottság nem találta megalapozottnak ezeket az állításokat. Az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése a következőképpen rendelkezik: *„[a]mennyiben a Bizottság a benyújtott összes információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jut, hogy az Uniónak érdekében áll, hogy az ideiglenes vámok összegét e cikk (2a) bekezdésének megfelelően határozza meg, akkor e cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó. A Bizottság aktívan törekszik arra, hogy olyan információkat szerezzen be az érdekelt felektől, amelyek lehetővé teszik számára annak eldöntését, hogy e cikk (2) vagy (2a) bekezdése alkalmazandó-e. Ehhez kapcsolódóan a Bizottság minden releváns információt megvizsgál, például az exportőr ország [szabad] kapacitásait, a nyersanyagokért folyó versenyt, valamint az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatást. Együttműködés hiányában a Bizottság megállapíthatja, hogy az Uniónak érdekében áll e cikk (2a) bekezdésének az alkalmazása. Az uniós érdeknek a 21. cikk szerinti vizsgálatakor erre a kérdésre különös figyelmet kell fordítani.”*

(272) Az idézett rendelkezés utolsó mondata kifejezetten hivatkozik az alaprendelet 21. cikkének alkalmazására. Az uniós érdeknek az ideiglenes rendeletben elvégzett, az alaprendelet 21. cikke szerinti értékelésekor a Bizottság megállapította, hogy az értékesítési láncokra gyakorolt elsődleges hatás a felhasználók szintjén lesz érezhető. Az ideiglenes rendelet (358) preambulumbekezdésében kifejtett módon az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésében foglaltak szerint az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatást a Bizottság – az exportáló országokra vonatkozó dömping- és kárkülönbözetek közötti jelentős eltérésre való tekintettel – az uniós érdeknek az alaprendelet 21. cikke szerinti vizsgálatával összefüggésben is értékelte. A Bizottság semmiképpen sem mosta össze a két vizsgálatot. Az értékesítési láncokra gyakorolt hatásnak az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti vizsgálata szükségszerűen figyelembe veszi a felhasználók által benyújtott információkat, amelyeket az uniós érdeknek az alaprendelet 21. cikke szerinti vizsgálata rendszerint ugyancsak felhasznál. A Bizottság ezért elutasította az Eurofer észrevételeit, és megerősítette, hogy az uniós érdek vizsgálatát az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése, valamint 21. cikke alapján egyaránt helyesen végezte el.

(273) Az érdemi kérdéseket illetően az Eurofer felvetette, hogy az elemzéshez alapul vett aggódó felhasználó a Kínából érkező behozatalt számos más forrás, például az Indonéziából és a Tajvanról érkező behozatal segítségével is helyettesítheti, ha a kínai behozatalra a dömping szintjén kivetett vám visszatartó erejű volna számára.

(274) A Bizottság a felvetés értékelése alapján megállapította, hogy a szóban forgó felhasználó elméletben valóban helyettesítheti kínai behozatalát azzal, ha [1–2] ([29]) uniós gyártótól szerzi be a kérdéses terméket. Más uniós gyártók szintén jelentős szabad kapacitással rendelkeztek, azonban ezek a gyártók a figyelembe vett időszakban alig szállítottak az érintett felhasználónak. A behozatalnak a figyelembe vett időszak alatti alakulása alapján más harmadik országokban, különösen a Koreai Köztársaságban és Dél-Afrikában adódhatnak további beszerzési lehetőségek. Az ezekből az országokból potenciálisan érkező behozatal volumene azonban korlátozott, és emellett – legalábbis a Koreai Köztársaság esetében – a behozatalt a hatályos védintézkedések is korlátozzák. ([30]) Ami az

([29]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

([30]) Az egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó ideiglenes védintézkedések bevezetéséről szóló (EU) 2018/1013 bizottsági végrehajtási rendeletet módosító 2018. november 13-i (EU) 2018/1712 bizottsági végrehajtási rendelet értelmében Dél-Afrika 2018. november 15-től nem tartozik az acélipari védintézkedés hatálya alá (HL L 286., 2018.11.14., 17. o.).

Indonéziából és a Tajvanról érkező behozatalt illeti, a Bizottság megállapította, hogy a jelentős felhasználó valóban nemcsak Kínából, hanem Indonéziából is vásárolt. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a beszerzési források közötti váltás egyszerű és magától értetődő lenne. A Bizottság megjegyezte, hogy az érintett termék számos különböző termékkódot magában foglal. Ezenfelül arra tekintettel, hogy a felhasználónak az értékláncai átszervezésével kell elhárítania a kárkülönbözeten alapuló intézkedések hatását, továbbá ezen intézkedések jövedelmezőségre gyakorolt valószínű hatása miatt a Bizottság nem tartotta helyénvalónak, hogy a felhasználót további bizonytalanságoknak tegye ki azzal, hogy a dömpingkülönbözetek szintjének megfelelő szinten vezeti be az intézkedéseket. A szóban forgó felhasználó ezért valószínűleg csak korlátozott mértékben lesz képes diverzifikálni és módosítani beszerzéseit. Ilyen körülmények között a Bizottság nem állíthatta megalapozottan azt, hogy a magasabb szintű vámok nem okoznának indokolatlan kárt a felhasználónak, hiszen azok valószínűleg gazdaságtalanná tennék a felhasználó üzleti tevékenységét.

(275) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eurofer emlékeztetett arra, hogy Dél-Afrika 2018. november 15. óta nem áll védintézkedés hatálya alatt, 2020. július 1. óta pedig a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezekre és tekercsekre vonatkozó országkvótákat globális kvóta váltotta fel, amely lehetővé teszi az importőrök számára, hogy jelentős mennyiségben szerezzenek be az egyéni intézkedésekkel nem érintett országoktól. A módosítás kellő rugalmasságot biztosít az uniós felhasználók számára ahhoz, hogy szükség esetén beszerzési forrást váltsanak. A Bizottság egyetértett az előadott érvekkel, mindez azonban nem változtat a fenti elemzés eredményén, amely a vizsgálati időszakból származó tényadatokon alapul, emellett figyelembe veszi az e rendelettel kivetett vámok mértékét is.

(276) Az Eurofer ismételten bírálta a felhasználó pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás bizottsági értékelését, amely a panaszos álláspontja szerint túlzottan leegyszerűsítő, mivel állandó forrásokra, mennyiségekre és árra épül, emellett olyan helyzetet feltételez, amelyben a felhasználó változatlan értékesítési láncokat tart fenn annak ellenére, hogy a termék több forrásból is beszerezhető (többek között olcsóbban uniós gyártóktól is), anélkül, hogy a költségnövekedést akár részben a feldolgozóipari vevőire hárítaná. Az Eurofer álláspontja szerint az uniós érdek vizsgálatának nem ez a célja.

(277) A Bizottság tisztázta, hogy az általa végzett elemzés, amelyet maga is a legrosszabb eset forgatókönyveként jellemzett az ideiglenes rendelet (373) preambulumbekezdésében, az adott helyzetben a legészszerűbb megközelítés. Ahhoz, hogy megbízható legyen, az értékelésnek a vizsgálati időszakból származó tényadatokon kell alapulnia, emellett figyelembe kell vennie az e rendelettel kivetett vámok mértékét is. Amint arra az Eurofer rámutatott, rendszerint valóban elvárható, hogy a költségnövekedés egy részét a vevők viseljék, így a hatás túlzónak tűnhet. Ugyanakkor nem ismert, hogy a költségnövekedés milyen arányban hárítható az említett szintre. A jelenlegi helyzetben a nagymértékű áthárítás mindenképpen kérdéses, hiszen a felhasználó fő versenytársai ugyanazok az uniós gyártók, amelyek melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezeket és tekercseket állítanak elő. A statikus elemzés túlbecsülheti a vám hatását amiatt, hogy a már kifejtett módon nem számol az árbevétel növekedésével, ugyanakkor alul is becsülheti a vám negatív hatását, mivel a Bizottság statikus feltételezései azt is jelzik, hogy az elemzés nem számol emelkedéssel az uniós gazdasági ágazatnál (ebben az ügyben az érintett felhasználó jelentős beszállítójánál) eszközölt beszerzések költségeiben. A Bizottság pontosította továbbá, hogy a vizsgált ügyben a beszerzési minták változására vonatkozó feltételezések sem indokoltak, mivel a (274) preambulumbekezdésben kifejtett módon a szóban forgó felhasználó lehetőségei e tekintetben valószínűleg több okból is korlátozottak. A Bizottság által alkalmazott módszertantól való bármilyen eltérés ezért e körülmények között spekulatívabbá tenné az elemzést.

(278) Összességében tehát a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az intézkedéseknek az érintett felhasználóra gyakorolt hatását akkor becsülheti meg a legbiztosabban, ha az intézkedések hatálya alá nem tartozó országokból történő beszerzések kapcsán sem az árbevétel, sem a költség oldalán nem számol változásokkal.

(279) Végül pedig az Eurofer arra irányuló kérését illetően, hogy a Bizottság hozza adjon tájékoztatást szóban forgó felhasználó jövedelmezőségére vonatkozóan végzett értékeléshez nélkülözhetetlen tényekről, a Bizottság megállapította, hogy ebben a tekintetben nem adhat tájékoztatást, mivel a felhasznált adatok az alaprendelet 19. cikke értelmében természetüknél fogva bizalmasak. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően azonban a Bizottság betekinthető összefoglalót bocsátott az Eurofer rendelkezésére az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében tervezett intézkedések hatásvizsgálatáról. Mivel a tájékoztatás csak a tervezett intézkedések hatására terjedt ki, az Eurofer a válaszában megállapította, hogy a Bizottság nem vizsgálta az alaprendelet 7.cikkének (2a) bekezdése szerinti intézkedések hatását. A Bizottság határozottan visszautasította az állítást. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 7. cikk (2) bekezdése szerinti szint feletti intézkedések nem szolgálnák az uniós

érdeket a 7. cikk (2b) bekezdésének megfelelően az alacsonyabb vám szabályának alkalmazásával járó intézkedések egyébként is súlyos következményeire tekintettel (összefoglalás a (274) preambulumbekezdésben található). A Bizottság ezért nem tekintette relevánsnak azt, hogy tájékoztatást adjon a 7. cikk (2a) bekezdése szerinti intézkedések hatásának számításáról, amelyet egyébként elvégzett. Emellett míg a Kína és Indonézia esetében alkalmazandó kulcsok az érdekelt feleknek megküldött dömpingkülönbözeteknek megfelelően változtak, az említett számítás az érdekelt feleknek megküldöttdokumentációval azonos módszertant követett.

(280) Az Eurofer azt állította továbbá, hogy az egyedüli felhasználó jövedelmezőségére gyakorolt hatás a Bizottság által feltételezettnél kevésbé negatív, mindenesetre kevésbé súlyos, mint az alacsonyabb dömpingellenes vámok hatása a teljes uniós gazdasági ágazatra. Az Eurofer szerint az érintett felhasználónak képesnek kell lennie a költségnövekedés kezelésére, ugyanakkor az érintett termékhez kapcsolódó tevékenységei az üzleti tevékenységének csak kis részét teszik ki, ezért nem érné indokolatlan hátrány akkor, ha az intézkedéseket a 7. cikk (2a) bekezdése szerint állapítanák meg. az Eurofer számítást végzett állítása alátámasztására, amely szerint a 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazása esetén a felhasználó költségeire gyakorolt hatás „elenyésző", 2 % alatti lenne. Az Eurofer azt állította, hogy a szóban forgó felhasználó szénacél-divíziójának mérete jelentősen, mintegy kilencszeresen meghaladja rozsdamentesacél-divíziójának méretét, továbbá előadta, hogy az uniós érdek vizsgálata során kizárólag a hidegen hengerelt anyagok előállításához (és a rozsdamentesacél-divízió továbbfeldolgozott termékeihez) kapcsolódó tevékenységeket lenne helyénvaló figyelembe venni. Az érintett felhasználó diverzifikált vállalat, amelynek pénzügyi életképessége nem függ kizárólagosan a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezekből és tekercsekből készült továbbfeldolgozott termékek előállításától. A rozsdamentes acélhoz kapcsolódó tevékenységének alacsony hozzáadott értéke miatt a felhasználó vállalatnak jelentős mértékben kell támaszkodnia a lehető legolcsóbb inputokra (fekete tekercsekre) ahhoz, hogy nyereséges legyen. Az Eurofer emellett az ideiglenes rendelet (377) preambulumbekezdésére hivatkozva kérte, hogy a Bizottság adjon tájékoztatást a felhasználó jövedelmezőségi helyzetére vonatkozóan elvégzett értékelést megalapozó lényeges tényekről.

(281) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. A Bizottság hibásnak találta az Eurofer számításait, és megállapította, hogy a felhasználó vállalat a teljes csoportja árbevételének [20–30] %-át ([31]) adja. A Bizottság ellenőrzött adatok alapján megállapította, hogy a felhasználó a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek felhasználásával készült termékeken [1–4] %-os ([32]) nyereséget ért el a vizsgálati időszakban. Valamennyi releváns tényező (így különösen a források, a volumenek, a beszerzést terhelő vámok előtti árak, a továbbfeldolgozott termékekből származó árbevétel) változatlanságát feltételezve a vizsgálati időszakhoz képest az alacsonyabb vám szintjén kivetett végleges vámok következtében a felhasználó működési eredménye (a szénacélalapú termékekkel együtt) megközelíti a fedezeti pontot (a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek felhasználásával készült termékek esetében [–2—5] %-ot ([33])).

(282) A Bizottság nem zárta ki azt, hogy az érintett felhasználó, amely teljes munkaidős egyenértéken [500–700] ([34]) főt foglalkoztat a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek termékszegmensében, képes lesz diverzifikálódni, módosítani beszerzését és kihasználni piaci erejét, ennélfogva az alacsonyabb vám hatása valószínűleg részben mérsékelhető. A Bizottság azonban a fenti elemzésnek megfelelően arra a következtetésre jutott, hogy az alulértékesítési különbözetnél magasabb vámok indokolatlan kárt okoznának a szóban forgó jelentős felhasználónak.

(283) Az érdekelt felek újabb végső tájékoztatása alapján az Eurofer azt állította továbbá, hogy a Bizottságnak tájékoztatást kell adnia arról, hogy pontosan melyik terméktípusokat vette figyelembe a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek termékcsoportjára vonatkozó jövedelmezőségi értékelés során. Az Eurofer szerint mivel a felhasználó közzétette termékkatalógusait, az erre vonatkozó információk nem bizalmas természetűek. Az információk lehetővé tennék az Eurofer számára annak megállapítását, hogy valamennyi figyelembe vett termék releváns-e az értékelés szempontjából, a termékárakat közvetlenül érintik-e a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek költségei, továbbá a javasolt intézkedések eredményeként e termékekből nem származna-e árbevételi többlet. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Eurofer igénye nem megalapozott, és a tájékoztatás a felhasználóval kapcsolatos bizalmas adatok felfedésével járhat. Egyrészt a Bizottság kiemelte: az érdekelt felek újabb tájékoztatásából egyértelműen kiderül, hogy a termékcsoportba tartozó termékek költségeihez az ideiglenes rendelet (371) preambulumbekezdésében és a (277) preambulumbekezdésben kifejtett módszertan szerint, az újabb tájékoztatásban is megjelenített módon csak a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek felhasználó általi beszerzéseire kivetni javasolt vámok kapcsán felmerült járulékos költségeket adta hozzá. Ezért nem fordulhat elő a járulékos költségek (és ennélfogva a jövedelmezőségre gyakorolt negatív hatás) túlbecslése akkor sem, ha a Bizottság a nem melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezből és tekercsből készült termékeket is szerepeltetett volna a szegmensben. Másrészt a Bizottság pontosította, hogy a szóban forgó értékelést a lehető

([31]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

([32]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

([33]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

([34]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

legáltalánosabb módon végezte el, vagyis abban csak az érintett felhasználó által melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezből és tekercsből előállított, továbbfeldolgozott termékek értékesítését vette figyelembe. Az e termékekből származó árbevétel az érintett felhasználó (és nem az azt magában foglaló vállalatcsoport) árbevételének zömét adta. A felhasználóhoz kapcsolódó termékspecifikus információk, ideértve a felhasználó által melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezből és tekercsből előállított, továbbfeldolgozott termékeket is, nyilvános forrásból, többek között a felhasználó közzétett katalógusaiból hozzáférhetők. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az Eurofer minden releváns információval rendelkezik arról, hogy a Bizottság milyen módszerrel becsülte meg az intézkedéseknek a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek termékcsoportja kapcsán a felhasználó jövedelmezőségére gyakorolt hatását. A Bizottság ennek megfelelően elutasította a kérést.

(284) Az Eurofer azt állította továbbá, hogy a tájékoztatásból nem derül ki a felhasználó vámok nélkül számított általános nyeresége („az érintett felhasználó nyeresége (%) volt"). Az információra ugyanakkor szükség lenne a vámok felhasználóra gyakorolt hatásának értékeléséhez. Az egyéb tényleges vagy elméleti nyereségadatok azok bizalmas jellegének megőrzése érdekében értéktartomány formájában is megadhatók. Az információk hiányában a panaszos feltételezése szerint a „melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek termékcsoportjára" kivetett vámoknak a felhasználó általános nyereségére gyakorolt hatása elhanyagolható lehet.

(285) A Bizottság kénytelen volt elutasítani az állítást. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a piacvédelmi eljárásban érintettek által közölt információk bizalmas jellegének védelmét előíró elv nem sérülhet. A jelen ügyben az uniós gazdasági ágazattal az értékesítési piacon is versenyző felhasználó haszonkulcsának – akár értéktartomány formájában történő – közlése sértheti a felhasználó jogos üzleti érdekeit.

(286) Az értékesítési láncokra gyakorolt hatás kapcsán az Eurofer azt állította továbbá, hogy nem helyénvaló előmozdítani az érintett felhasználó üzleti modelljét, amely az alacsony költségszintű (gyakran környezetszennyező), csekély hozzáadott értékű országoktól történő beszerzésen alapul. Ezt illetően a Bizottság kiemelte, hogy az alaprendelet keretében a vizsgált termék behozatalának ökológiai lábnyoma csak korlátozottan, konkrétan az uniós gazdasági ágazat irányárának az alaprendelet 7. cikke (2d) bekezdése szerinti kiigazításával kezelhető. A jelenlegi vizsgálat során az ideiglenes rendelet (333) preambulumbekezdésében kifejtett és a (236) preambulumbekezdésben megerősített módon a kiigazítás megtörtént. A felhasználó üzleti modelljét illetően a Bizottság megállapította továbbá, hogy a felhasználó nagy volumenben szerez be különféle termékeket az uniós gyártóktól, ami a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek esetében is így van. Emellett az egyetlen jelentős nem integrált európai gyártóként fontos szerepet tölt be a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek értékesítési piacain is.

(287) Az Eurofer végül előadta, hogy a Bizottság az értékesítési láncokra gyakorolt hatással kapcsolatos következtetésében nem szorítkozhat mindössze egy felhasználót ért hatásra, hanem az értékelést valamennyi felhasználóra vonatkozóan kell elvégeznie attól függetlenül, hogy azok importálják az érintett terméket, vagy a hasonló terméket belföldön szerzik be. A Bizottság elutasította az állítást. A melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek szabadpiaci felhasználásán belül az érintett felhasználó önmagában [30–40] %-os ([35]) arányt képviselt a vizsgálati időszak alatt, míg az egyetlen másik együttműködő felhasználó a felhasználásnak kevesebb mint 10 %-át adta. Az érintett felhasználó jelentőségére, valamint a felhasználói ágazaton belüli egyedülálló szerepére tekintettel a Bizottság fenntartotta, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerint megállapított vámok egyértelműen negatív hatást gyakorolnának az uniós vállalkozások értékesítési láncaira.

(288) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eurofer azt állította, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy az érintett felhasználóra vonatkozó ténymegállapítások a nem együttműködő felhasználókra is kiterjeszthetők. A (287) preambulumbekezdésben említett módon azonban a szóban forgó felhasználó a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek szabadpiaci felhasználásának [30–40] %-át ([36]) tudhatja magáénak. Emellett a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek érintett országokból érkező behozatalán belül is [60–70] %-os ([37]) részesedéssel bírt. Ezért a felhasználóra vonatkozó ténymegállapítások annak ellenére is jogosan kaphatnak számottevő súlyt a magasabb vámok értékesítési láncra gyakorolt hatásának elemzésében, hogy egyetlen félről van szó.

([35]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

([36]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

([37]) Pontos számadatok csak bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával lennének közölhetők. Az e vizsgálat keretében az érdekelt felek által benyújtott információk alapján az értéktartomány pontosnak tekinthető.

6.2.3.4. Az uniós érdeknek a 7. cikk (2b) bekezdése szerinti vizsgálatára vonatkozó ideiglenes következtetésekkel kapcsolatos észrevételek

(289) Az ideiglenes rendeletben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Uniónak nem érdeke a dömping szintjével azonos szintű intézkedések bevezetése, tekintettel arra, hogy ez az uniós vállalkozások értékesítési láncaira valószínűsíthetően aránytalanul nagy negatív hatást gyakorolna.

(290) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Eurofer azt állította, hogy a Bizottság részéről nem helyénvaló, ha az alacsonyabb vám szabályát alkalmazva az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerint jár el. Az Eurofer arra hivatkozott, hogy az uniós érdek vizsgálata során az összes uniós gyártó együttes érdekének nagyobb súllyal kell latba esnie, mint egyetlen felhasználó érdekének. Állítása szerint az, hogy Kínában két, Indonéziában pedig öt jelentős nyersanyagpiaci torzulás áll fenn, indokolja a vámnak a dömpingkülönbözetek szintjén történő megállapítását. Megemlítette továbbá, hogy az exportáló országokban jelentős szabad kapacitás áll rendelkezésre, valamint azt, hogy saját becslése szerint egyedül Indonéziában a teljes rozsdamentesacél-gyártási kapacitás (tehát nemcsak a vizsgált terméké) 2025-re meghaladja majd a 10 millió tonnát, csaknem egyharmaddal felülmúlva ezzel az Unió teljes termelési kapacitását. Az Eurofer szerint a felhasználó értékesítési láncaira az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése értelmében gyakorolt hatást a torzulások hatásaival, a szabad kapacitások meglétével, valamint a nyersanyagokért folyó versennyel kell összemérni. Az Eurofer hozzátette, hogy az alacsonyabb vám szabályának mellőzése azokban az esetekben is szükséges, amelyekben az Unió az Indonéziában megállapított torzulások kapcsán a Kereskedelmi Világszervezethez fordult. ([38])

(291) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eurofer megismételte a (270)–(272) preambulumbekezdésben már tárgyalt állítását, amely szerint a Bizottság helytelenül járt el, amikor az uniós érdeket először vizsgálta az alaprendelet 21. cikke szerint, és csak azután a 7. cikk (2b) bekezdése szerint. Ennek kapcsán az Eurofer hivatkozott továbbá az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1036 rendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/825 európai parlamenti és tanácsi rendelet (21) preambulumbekezdésére is. Az Eurofer szerint a Bizottság önkényesen kiterjesztette az uniós érdek vizsgálatát azzal, hogy a 21. cikk szerinti vizsgálat eldöntendő kérdését („Az intézkedések bevezetése az Unió érdekében áll, vagy sem?") egy nyitottabb kérdéssel („Melyik szinten áll az Unió érdekében az intézkedések bevezetése?") helyettesítette, amelyről az alaprendelet nem rendelkezik.

(292) Ugyanezzel összefüggésben az Eurofer azt állította, hogy a Bizottság a 7. cikk (2b) bekezdése szerinti vizsgálatban aránytalan mértékben vette figyelembe az „értékesítési lánc" kritériumát. A 2020. augusztus 12-i meghallgatással kapcsolatos beadványában a szervezet kérdéseket tett fel arra vonatkozóan, hogy milyen mértékű szabad kapacitás lenne kellőképpen jelentős ahhoz, hogy a mérleget az alacsonyabb vám szabályának mellőzése felé billentse, továbbá milyen jellegű komparatív hátrányt kell a torzulásoknak okozniuk ahhoz, hogy a Bizottság ne alkalmazza az alacsonyabb vám szabályát.

(293) Az Eurofer ezenkívül azt állította, hogy a Bizottság nem értékelte, és nem is vette figyelembe a 7. cikk (2b) bekezdése szerinti következtetés szempontjából releváns többi információt, nevezetesen:

a) a nikkelérc piacán – főként Indonéziában – fennálló különösen jelentős torzulásokat;

b) azt, hogy a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek egyes kínai gyártói esetében a 7. cikk (2a) bekezdése szerinti kritériumok nem csupán egy, de legalább két nyersanyag vonatkozásában is teljesülnek, ami azt jelenti, hogy az inputként felhasznált nyersanyagok legalább 34 %-a (a valóságban ennek csaknem kétszerese) piacán torzulások állnak fenn;

c) azt, hogy a 7. cikk (2a) bekezdése szerinti követelményeket teljesítő nyersanyagon kívül a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek előállítása során Kínában és Indonéziában egyaránt közvetlenül vagy közvetetten felhasznált számos egyéb termelési tényezőt érint torzulás, amint ezt az ipari nyersanyagokra vonatkozó korlátozásokról vezetett OECD-adatbázis és a panasz is dokumentálja;

d) azt, hogy a feltért nyersanyagpiaci torzulások nem csupán tartósak, de ami Indonéziát illeti, súlyosbodtak is a vizsgálati időszakot követően amiatt, hogy az 1,7 %-ot meghaladó nikkeltartalmú érc kivitelének tilalmát a nikkelérc teljes körű exporttilalma váltotta fel;

e) azt, hogy a jelek szerint az indonéz kormánytól ered annak az LME nikkelpiacnak a destabilizációja, amely alapján az uniós gyártók inputjait indexálják, ez pedig tovább fokozza a nikkel indonéz és kínai piacán fennálló torzulások előnyeit e két ország számára.

([38]) WTO, Indonézia – Nyersanyagokkal kapcsolatos intézkedések, DS592, az Európai Unió konzultációra irányuló megkeresése, 2019. november 22.

(294) Az Eurofer azt állította továbbá, hogy a Bizottság nyilvánvaló hibákat vétett a dömpingkülönbözet szintjén megállapított vámok aránytalanságának értékelésekor. Az Indonézia esetében alkalmazandó vámokat illetően az Eurofer azzal érvelt, hogy a 17,3 %-os kárkülönbözet helyett a 17,7 %-os dömpingkülönbözet szintjén meghatározott vámoknak szinte semmilyen járulékos pénzügyi hatása nincs a fő felhasználóra, továbbá a felhasználóra gyakorolt aránytalan hatásuk sem állapítható meg. A tisztességes verseny tehát a felhasználót terhelő költség nélkül állítható helyre. A Kína esetében alkalmazandó vámokat illetően az Eurofer azt állította, hogy a Kínából érkező behozatal változó, de jelentős eltéréseket mutat a kár- és a dömpingkülönbözet között (a Tisco esetében 87,5 %, a Fujian Fuxin Special Steel esetében 4 %). Az eltérés és a magas dömpingkülönbözetek rávilágítanak arra, hogy a kínai gyártók jelentős kárt képesek okozni az uniós gazdasági ágazatnak.

(295) A Bizottság kénytelen volt elutasítani ezeket az állításokat. A Bizottság elismerte és megerősítette, hogy Kínában és Indonéziában jelentős szabad kapacitás áll rendelkezésre, valamint azt, hogy a nyersanyagokhoz való hozzáférés tekintetében az uniós gazdasági ágazat versenyhátrányban van a kínai és az indonéz exportáló gyártókkal szemben. Következésképpen az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésében annak értékelésére vonatkozóan előírt három kritérium közül, hogy helyénvaló-e a vámot az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerint megállapítani, kettő alapján mindenképpen indokolt a 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazása.

(296) Az, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésében kifejezetten felsorolt három elem közül csak egy szól a vám 7. cikk (2a) bekezdése szerinti megállapítása ellen, továbbá az, hogy a panaszos ezenkívül további, a felsorolásban nem szereplő elemeket határozott meg, amelyek ugyancsak a 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazását indokolják, nem tekinthető arra vonatkozó hivatkozási alapnak, hogy a harmadik kritérium (az értékesítési láncokra gyakorolt hatás) aránytalan súlyt kapott volna. A 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazása esetén a harmadik – az értékesítési láncokra gyakorolt hatásra vonatkozó – kritérium elemzése a felhasználó ágazatra nézve az ideiglenes rendelet (370)–(377) preambulumbekezdésében ismertetett és a (270)–(287) preambulumbekezdésben megerősített módon aránytalan következményeket jelezne. Olyannyira, hogy a dömpingkülönbözetek alapján megállapított vámok esetén a felhasználó működési eredménye általában, a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek termékcsoportja esetében pedig különösen drámai mértékben romlana, és a (281) preambulumbekezdésben jelzett szint alá esne. Ezért a jelen körülmények között, amikor az érintett felhasználó jelentős uniós foglalkoztató, amely a behozatal nagy részét és a felhasználás igen jelentős részét adja, és amely egyértelműen súlyos hátrányt szenved a vámok miatt akkor, ha azokat a 7. cikk (2a) bekezdése alapján állapítják meg, az elemzésben az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatással kapcsolatban megfogalmazott ténymegállapítások fontossága arra enged következtetni, hogy a 7. cikk (2a) cikkének alkalmazása nem áll az Unió érdekében. E következtetésen nem változtat az sem, hogy más elemek, például a 7. cikk (2b) bekezdésében kifejezetten felsorolt és a Bizottság által vizsgált további két elem, valamint azok, amelyekre a (291) preambulumbekezdésben említett módon az Eurofer hivatkozott, a 7. cikk (2) bekezdésének mellőzése mellett szólnak.

(297) A dömping- és a kárkülönbözet eltéréseit illetően pusztán abból, hogy a két érintett ország egyike, nevezetesen Indonézia esetében az eltérés mindössze 0,4 százalékpont, nem lehet arra következtetni, hogy arányos lenne a vámokat a dömpingkülönbözet szintjén megállapítani. Ahogy Kína esetében is, a Bizottságnak az alaprendelet 7. cikke (2b) bekezdésében előírt kritériumok alapján átfogóan kellett értékelnie a dömpingkülönbözet szintjén megállapított vám hatását. Ráadásul mivel az érintett felhasználó haszonkulcsa már a kárkülönbözet szintjén megállapított vám esetén is viszonylag alacsony, a 0,4 százalékponttal magasabb vám csak rontana a helyzetén.

(298) A Bizottság egyetértett az Euroferrel abban, hogy a (287) preambulumbekezdésben jelzett módon további releváns információk állnak rendelkezésre. Ezek az információk azonban nem változtatnak a fenti elemzés eredményén. Már csak azért sem, mert a releváns információk az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti nyersanyagpiaci torzulásokra, valamint azok nagyságrendjére és hatásaira vonatkoznak, a Bizottság pedig megerősítette e torzulások meglétét. A pozitív ténymegállapításokra tekintettel a Bizottság ezt követően az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerint végezte el az uniós érdek vizsgálatát. Az Eurofer által relevánsként felvonultatott információk egyike sem befolyásolja az arra vonatkozó bizottsági elemzést, hogy a 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazása milyen hatást gyakorolna az uniós vállalkozások értékesítési láncaira, ezért a Bizottság fenntartja azt a következtetését, hogy a 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazása nem áll az Unió érdekében.

(299) Minderre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti értékelés arányos és megfelelő.

6.2.3.5. Következtetés

(300) A fentiek alapján a Bizottság valamennyi elem körültekintő mérlegelését követően nem tudott egyértelműen arra a következtetésre jutni, hogy az Unió érdekében állna, ha a vámokat a 7. cikk (2a) bekezdése szerint állapítaná meg. A Bizottság ezért megerősítette, hogy az intézkedéseket az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban helyénvaló megállapítani. A Bizottság továbbá pontosította, hogy e következtetése kizárólag a jelen vizsgálat céljából összegyűjtött bizonyítékokon és tényeken alapul, a vonatkozó WTO-konzultációk sérelme nélkül.

(301) A fentiek alapján, valamint további észrevételek hiányában a Bizottság az ideiglenes rendelet (360) preambulumbekezdésével összhangban megerősítette, hogy az Uniónak nem érdeke a dömping szintjével azonos szintű intézkedések bevezetése arra az aránytalanul negatív hatásra tekintettel, amelyet ez valószínűleg az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolna.

7. **UNIÓS ÉRDEK**

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(302) Mivel az uniós gazdasági ágazat érdekével kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (362)–(364) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket.

7.2. **A független importőrök érdeke**

(303) Mivel a független importőrök érdekével kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (365)–(367) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

7.3. **A felhasználók érdeke**

(304) A Marcegaglia azt állította, hogy a fekete tekercsekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések bevezetése nem áll a független felhasználók érdekében, mert a hatályos védintézkedések miatt a behozatal egyébként is korlátozott. A dömpingellenes vámok bevezetését követően az uniós gyártók árai valószínűleg tovább emelkednek. Ha a Bizottság a Marcegaglia igényének megfelelően kizárná a fekete tekercseket az intézkedések hatálya alól, az uniós gyártók a kárt okozó dömpingáron történő behozatallal kényszerülnének versenyezni a fekete tekercsek piaci szegmensében. Az e rendelet 2. szakaszában kifejtett módon a fekete tekercsek egyértelműen az érintett termékkörbe tartoznak, a terméktípust érintő tisztességtelen verseny pedig nem hagyható intézkedés nélkül. Emellett a fekete tekercsek különféle forrásokból széles körben hozzáférhetők. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(305) Mivel a felhasználók érdekével kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (368)–(377) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit. Azokkal az észrevételekkel, amelyek az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése értelmében az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatással összefüggésben a felhasználók érdekére vonatkoznak, e rendelet 6. szakasza foglalkozik.

7.4. **Egyéb észrevételek**

(306) Az STSS kínai exportáló gyártó azt állította, hogy dömpingellenes vámok kivetése nem áll az Unió érdekében, mivel az uniós piacot jelenleg is az uniós gyártók uralják. Az uniós piacon fennáll a verseny visszaszorulásának, valamint az uniós gyártók túlzott koncentrációjának kockázata.

(307) A Bizottság emlékeztet arra, hogy a dömpingellenes intézkedések célja éppen a tisztességes kereskedelem, ennélfogva pedig a verseny helyreállítása az uniós piacon. A Bizottság ezért elutasítja az állítást.

7.5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(308) A fentiek alapján és észrevételek hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (378) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket.

8. VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

8.1. Jelenleg hatályos védintézkedések

(309) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően több fél azt állította, hogy a dömpingellenes vámok kivetése az uniós gazdasági ágazat túlzott védelmét eredményezné, mivel a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek uniós gazdasági ágazatát jelenleg is védintézkedések biztosítják a behozatallal szemben. A Walsin tajvani exportáló gyártó a védintézkedések hatálya alá tartozó acéltermékekre vonatkozóan dömping- és szubvencióellenes intézkedéseket bevezető rendeleteket módosító (EU) 2019/1382 végrehajtási rendelet ([39]) módosítását kérte annak érdekében, hogy elkerülje a védintézkedések és a Tajvanról származó melegen síkhengerelt rozsdamentesacél termékekre kivetett dömpingellenes vámok együttes hatásából adódó kettős korrekciós intézkedést. Ezenkívül Tajvanra és Kínára vonatkozóan kérte az (EU) 2019/1382 végrehajtási rendelet 8. kategóriájához tartozó vámkontingensek összevonását.

(310) Először is a Bizottság pontosítani kívánja, hogy a jelen ügyben nincs szó kettős korrekciós intézkedésről. A vizsgált termék valóban acéltermékekre vonatkozó védintézkedések hatálya alá tartozik (8. termékkategória), amelyek Kína, a Koreai Köztársaság, Tajvan és az USA esetében egyedi kontingenst, minden más ország esetében csoportos kontingenst állapítanak meg. Az intézkedések 2021. június 30-ig vannak hatályban. A Bizottság 2019. szeptember 3-án tette közzé az (EU) 2019/1382 végrehajtási rendeletet, amely teljeskörűen felsorolja az egyúttal védintézkedés hatálya alá is tartozó termékekre vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes intézkedéseket, továbbá rögzíti, hogy a felsorolt esetek mindegyikében a dömpingellenes és/vagy szubvencióellenes vám a kontingensen belül alkalmazandó, a kontingens kimerülése esetén pedig egyrészt a szubvencióellenes és/vagy a dömpingellenes vám, másrészt a kontingensen felüli 25 %-os védővám közül a magasabbat kell alkalmazni. Ugyanez az elv vonatkozik a jelenlegi dömpingellenes intézkedésekre, ebből következően pedig nincs kétszeres korrekciós intézkedés.

(311) Ami az (EU) 2019/1382 végrehajtási rendelet 8. kategóriájában a Tajvanra és a Kínára vonatkozó vámkontingensek összevonására irányuló kérést illeti, ilyen kérés csak a védintézkedési vizsgálat keretében nyújtható be, ezért a Bizottság elutasítja.

8.2. Végleges intézkedések

(312) A dömpinggel, a dömpingből származó kárral, az ok-okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatban az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban levont következtetéseket figyelembe véve végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak. Az e rendelet 6. szakaszában és különösen a 6.2.3.4. pontban ismertetett okokból a dömpingellenes vámokat az alacsonyabb vám szabályának megfelelően kell megállapítani.

(313) A fentiek alapján az említett vámok a következő tételek szerint kerülnek megállapításra:

Származási ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	A kár megszüntetéséhez szükséges mérték (%)	Dömpingellenes vám (%)
Indonézia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Minden más vállalat	17,7	17,3	17,3
Kína	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0	19,0

([39]) A Bizottság (EU) 2019/1382 végrehajtási rendelete (2019. szeptember 2.) védintézkedések hatálya alá tartozó acéltermékekre vonatkozóan dömping- és szubvencióellenes intézkedéseket bevezető rendeletek módosításáról, HL L 227., 2019.9.3., 1. o.

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Minden más vállalat	106,5	19,0	19,0
Tajvan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Minden más vállalat	7,5	24,2	7,5

(314) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Így ezek az értékek a vizsgálat során a vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országokból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott vizsgált termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten nem említett egyéb vállalat által – ideértve a kifejezetten említett vállalatokhoz kapcsolódó egységeket is – előállított érintett termékek behozatalára a kedvezményes vámtételek nem alkalmazhatók, így azokra a „minden egyéb vállalatra" alkalmazandó vámok vonatkoznak.

(315) Ha a későbbiek folyamán valamely vállalat megváltoztatja a nevét, a rá vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtétel kérelme alapján alkalmazható. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([40]). A kérelemnek tartalmaznia kell mindazokat a releváns információkat, amelyek bizonyítják, hogy a változtatás nem érinti a vállalatnak a számára megállapított vámtételre való jogosultságát.

(316) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében az egyedi dömpingellenes vámok megfelelő alkalmazásának biztosításához különleges intézkedésekre van szükség. Azoknak a vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, be kell mutatniuk egy érvényes kereskedelmi számlát a tagállamok vámhatóságai előtt. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Ha a behozatalt nem kíséri ilyen számla, a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

(317) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. A tagállamok vámhatóságai akkor is kötelesek elvégezni a szokásos ellenőrzéseket és – minden más esethez hasonlóan, a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása vámjogi szempontból indokolt legyen – akkor is jogosultak további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) megkövetelni, ha a bemutatott számla teljesíti az 1. cikk (3) bekezdésében meghatározott összes követelményt.

(318) Amennyiben – különösen az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően – az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyenkor a jogszabályi feltételek teljesülése esetén kijátszásellenes vizsgálat indítható. E vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

(319) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

([40]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

8.3. **Az ideiglenes vámok végleges beszedése**

(320) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetekre, és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket az e rendeletben megállapított mértékéig véglegesen be kell szedni.

8.4. **Visszamenőleges hatály**

(321) Az 1.2. szakaszban említett módon a panaszos kérésére a Bizottság az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése alapján nyilvántartásbavételi kötelezettséget írt elő egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozóan.

(322) A vizsgálat végleges szakaszában a Bizottság a nyilvántartásba vétellel összefüggésben gyűjtött adatokat értékelte. A Bizottság megvizsgálta, hogy a végleges vámok visszamenőleges hatállyal történő beszedéséhez teljesültek-e az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése szerinti kritériumok.

(323) A Bizottság elemzése nem mutatta ki a vizsgálati időszak alatt károkat okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedését, amelyet az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének d) pontja feltételként ír elő. Ennek elemzéséhez a Bizottság összehasonlította az érintett termék vizsgálati időszak alatti átlagos havi behozatali volumenét az e vizsgálat megindítását követő hónaptól az ideiglenes intézkedések bevezetését megelőző utolsó teljes hónapig terjedő időszak alatti átlagos havi behozatali volumennel. Az érintett termék vizsgálati időszak alatti átlagos havi behozatali volumenét az e vizsgálat megindítását követő hónaptól az ideiglenes intézkedések bevezetését megelőző utolsó teljes hónapig terjedő időszak alatti átlagos havi behozatali volumennel összehasonlítva sem volt megfigyelhető a behozatal jelentős mértékű további növekedése.

A melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatala	Vizsgálati időszak		2019. szeptember–2020. március		2019. szeptember–2020. április	
	tonna	tonna/hónap	tonna	tonna/hónap	tonna	tonna/hónap
Kína	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonézia	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Tajvan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Összesen	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Forrás: Eurostat.

(324) Ezért az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének d) pontja szerinti feltétel nem teljesül.

(325) Ez alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy végleges vámok azon időszak tekintetében történő visszamenőleges hatállyal történő beszedése, amelynek során a behozatalt nyilvántartásba vették, ebben az esetben nem volt megalapozott.

9. **KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI AJÁNLAT**

(326) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően két kínai exportáló gyártó árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott fel az alaprendelet 8. cikkével összhangban.

(327) A Bizottság értékelte ezeket az ajánlatokat és megállapította, hogy a kötelezettségvállalások elfogadása nem járna gyakorlati haszonnal az alaprendelet 8. cikke értelmében. Ennek elsődleges okai az ajánlatokban foglalt, egymástól megkülönböztethetetlen, ár tekintetében igen változatos terméktípusok sokasága, az áringadozások figyelembevétele céljából javasolt indexálási rendszer korlátai, valamint a vállalatok egyike esetében az összetett vállalatcsoporti struktúra.

(328) Mivel sok terméktípusra vonatkozóan érkezett kötelezettségvállalási ajánlat, jelentős a keresztkompenzáció kockázata, ahol a drágább terméktípusokat esetlegesen a javasolt minimális importár alatt értékesítik, és az ugyancsak a kötelezettségvállalás hatálya alá tartozó olcsóbb terméktípusként jelentik be.

(329) Emellett komoly nyomon követési és keresztkompenzációs kockázatok kapcsolódnak Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd. (TISCO) struktúrájához is, amelyhez az STSS tartozik. A TISCO nagy vas- és acélipari vállalatcsoport, amelynek tevékenysége magában foglalja a vasércbányászatot, az acélgyártást és -feldolgozást, valamint az áruk forgalmazását és kereskedelmét. A termékek jellegéből adódóan nem zárható ki, hogy a vállalatcsoport azonos vevőknek értékesít vagy fog értékesíteni különböző termékeket, beleértve az érintett terméket is. A Bizottság nem követheti nyomon az ilyen ügyleteket annak érdekében, hogy a minimális importárat tiszteletben tartsák a termékre vonatkozóan, és a kötelezettségvállalás ténylegesen teljesüljön.

(330) Emellett kötelezettségvállalási ajánlatában mindkét vállalat negyedéves indexálást javasolt, amely a nyersanyag helyett a késztermékre vonatkozó árjegyzéseken alapul. A Bizottság nem találta megfelelőnek a javasolt indexálást, emellett a számos különböző terméktípust figyelembe véve a nyomon követés is megterhelő lenne, ha egyáltalán kivitelezhető.

(331) A Bizottság levelet küldött mindkét kérelmezőnek, amelyben meghatározta a kötelezettségvállalási ajánlat elutasításának okait, és lehetőséget biztosított a kérelmezőknek észrevételeik megtételére.

(332) A Bizottsághoz az STSS-től érkezett válasz, amelyben a vállalat módosította kötelezettségvállalási ajánlatának egyes elemeit, többek között a javasolt minimális importárat. A módosított kötelezettségvállalási ajánlat benyújtására azonban az alaprendelet 8. cikkében előírt határidő lejáratát követően került sor. Annak ellenére, hogy a vállalat az ideiglenes intézkedések bevezetését követően bármikor benyújthatta volna kötelezettségvállalását, ezt csak a jogszabályi határidő lejáratának napján tette meg, vagyis 5 nappal az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételek benyújtási hatásideje előtt. Az előzőekben említett módon az STSS az előírt határidőn túl nyújtotta be kötelezettségvállalási ajánlatának módosított változatát, ezért azt a Bizottság nem vette figyelembe.

(333) A vállalat arra irányuló erőfeszítései ellenére továbbá, hogy egyszerűsítse eredeti kötelezettségvállalási ajánlatát a minimális importárak száma, valamint az értékesítési csatornák és a TISCO csoport vállalatai által az Unióban értékesített egyéb termékek tekintetében, az igen összetett vállalatcsoporti struktúra és a minimális importár szintje miatt kötelezettségvállalás elfogadása estén nőne a keresztkompenzáció valószínűsége. A Bizottság ennek megfelelően fenntartotta arra vonatkozó ténymegállapításait, hogy a kötelezettségvállalás eredményes nyomon követése kivitelezhetetlen.

(334) A (327)–(333) preambulumbekezdésében kifejtett okokból a Bizottság mindkét kötelezettségvállalási ajánlatot elutasította.

10. **ZÁRÓ RENDELKEZÉS**

(335) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet ([41]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatláb egy százalékponttal megnövelt értékének megfelelő késedelmi kamat fizetendő.

(336) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és az Indonéziából származó, jelenleg a 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 és 7220 12 HR-kódok alá tartozó, következőképpen meghatározott termék behozatalára: rozsdamentes acélból készült síkhengerelt termékek, tekercsben is (ideértve a méretre vágott és a keskeny szalagokban kiszerelt termékeket is), melegen hengerelve, de tovább nem megmunkálva, kivéve a nem tekercsben lévő, legalább 600 mm szélességű, 10 mm-nél nagyobb vastagságú termékeket.

([41]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU, a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alábbiakban felsorolt vállalkozások által gyártott termékekre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vám vámtétele a következő:

Ország	Vállalat	Vámtétel (%)	TARIC-kiegészítő kód
Indonézia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Minden más vállalat	17,3	C999
Kínai Népköztársaság	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co., Ltd	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	17,5	C546
	Minden más vállalat	19,0	C999
Tajvan	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Minden más vállalat	7,5	C999

(3) A (2) bekezdésben megjelölt vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: *„Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett termék)-et a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.”* Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

Az (EU) 2020/508 végrehajtási rendelet alapján ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vám végleges vámtételeit meghaladóan biztosított összegeket fel kell szabadítani.

3. cikk

A Bizottság a nyilvántartásba vett behozatalokra visszamenőleges hatállyal nem vet ki végleges dömpingellenes vámot. Az (EU) 2020/104 végrehajtási rendelet 1. cikkével összhangban gyűjtött adatokat nem szabad tovább tárolni.

4. cikk

Az 1. cikk (2) bekezdése módosítható új kínai exportáló gyártók felvételével, amelyekre a mintába fel nem vett együttműködő vállalatokra érvényes megfelelő súlyozott átlagos dömpingellenes vámot kell alkalmazni. Az új exportáló gyártónak bizonyítania kell, hogy:

a) a vizsgálati időszakban, azaz 2018. július 1-jétől 2019. június 30-ig nem exportálta a Kínai Népköztársaságból származó, az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árut;

b) nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, amelyre az e rendelettel bevezetett intézkedések alkalmazandók; valamint

c) a vizsgálati időszak vége után exportálta ténylegesen az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba.

5. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. október 6-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN